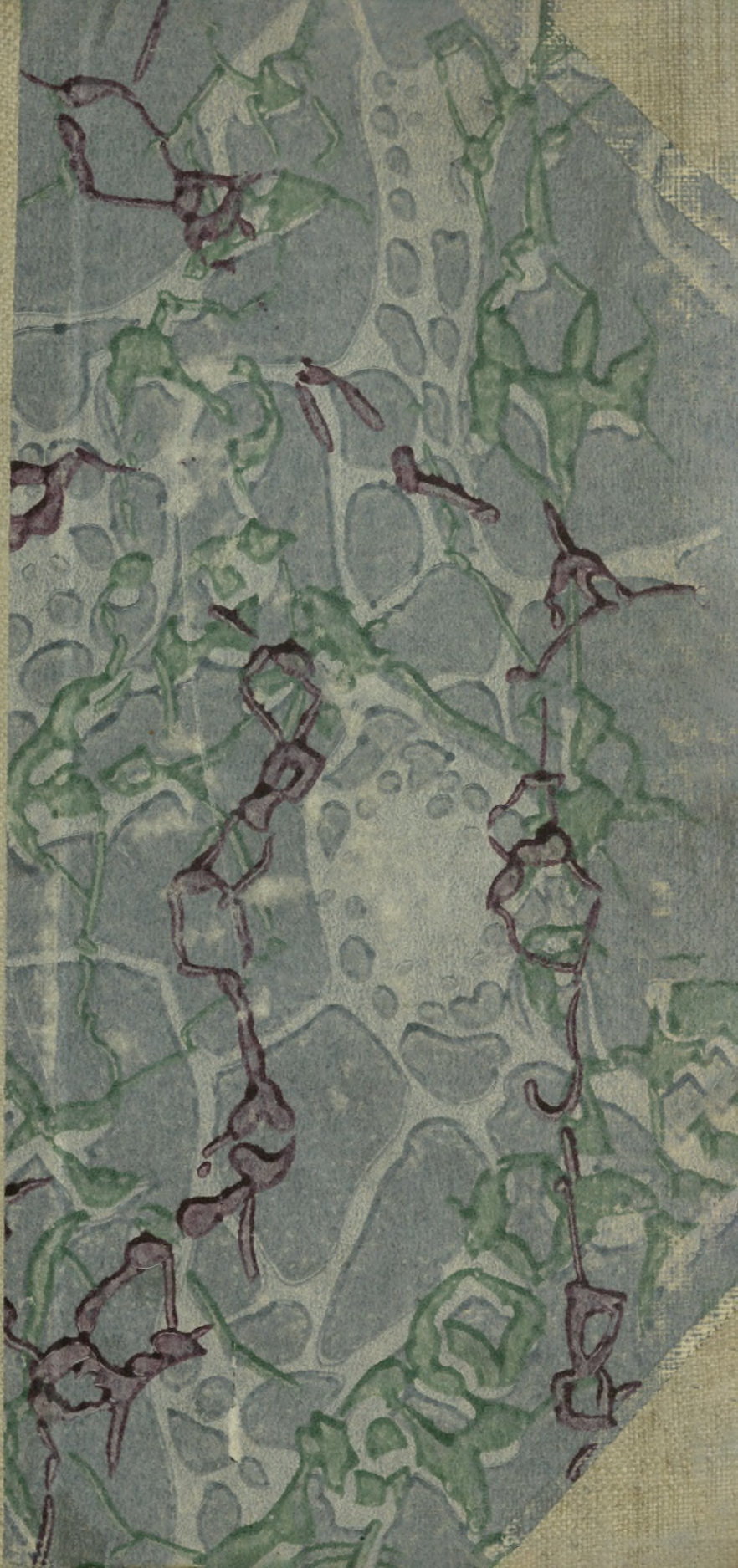

PROGRAM

CES. KRÓL.

SZKOŁY POLITECHNICZNÉJ WE LWOWIE.

NA ROK NAUKOWY 1888.—1889.

XVII.

WE LWOWIE,
NAKŁADEM FUNDUSZU SZKOŁY POLITECHNICZNÉJ.
1888.

REGULAMIN TYMCZASOWY

WEWNĘTRZNEGO USTROJU I ZARZĄDU

C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNÉJ

WE LWOWIE.

---

1. Zadaniem Szkoły Politechnicznéj we Lwowie jest wykształcenie techników w zawodzie inżynieryi, w budownictwie, w budowie machin, i w zawodzie techniczno-chemicznym, nie tylko teoretycznie za pomocą systematycznych wykładów specyalnych, ale także praktycznie, o ile ono w szkole jest możebném.

Szkoła Politechniczna dzieli się na cztéry Wydziały fachowe, mianowicie:

1. Wydział inżynieryi,
2. Wydział budownictwa,
3. Wydział budowy machin,
4. Wydział chemii technicznéj.

Oprócz tego istnieje przy Wydziale budowy machin kurs przygotowawczy dla kandydatów zawodu górniczego, a przy Wydziale chemii technicznéj kurs przygotowawczy dla kandydatów zawodu hutniczego.

Szkoła Politechniczna jest urządzona na zasadzie wolności nauczania i uczenia się.

Rok akademicki dzieli się na dwa półrocza: zimowe i letnie; półrocze zimowe trwa od 1. października do 28. lutego, a półrocze letnie od 4. marca do 31. lipca. Praktyczne pomiary słuchaczów geodezyi odbywają się od 1. do 20. lipca.

2. Szkołą Politechniczną kieruje Rektor, wybierany na rok jeden z pomiędzy profesorów zwyczajnych Szkoły; wybór Rektora potwierdza Minister Oświecenia. Poszczególnymi Wydziałami fachowymi zawiadują w piérwszym rzędzie kolegia, złożone z profesorów,

remunerowanych docentów i nauczycieli tychże Wydziałów. Członkowie Kolegium wybierają jednego profesora ze swego grona na Dziekana Wydziału fachowego na dwa lata.

3. Słuchacze Szkoły Politechnicznéj dzielą się na zwyczajnych i nadzwyczajnych.

Jako słuchacze zwyczajni mogą być przyjęci:

a) kandydaci, którzy w szkole średniéj przez rząd upoważnionéj uzyskali świadectwo dojrzałości, przyczém abituryenci gimnazyów mają udowodnić dostateczną wprawę w rysunkach geometrycznych i wolnoręcznych,

b) słuchacze zwyczajni równorzędnych instytutów technicznych, przenoszący się do szkoły Politechnicznej *).

Jako słuchacze nadzwyczajni mogą uczęszczać wszyscy, którzy nie posiadają kwalifikacyi wymaganéj od słuchaczów zwyczajnych, albo chcą uczęszczać tylko na niektóre wykłady; wszelako od kandydata na słuchacza nadzwyczajnego wymaga się dowodu ukończonego roku 18. i tych wiadomości przygotowawczych, które są potrzebne do zrozumienia wybranych przezeń wykładów.

Słuchacze nadzwyczajni nie mają prawa do żądania świadectw postępu i absolutoryów (8), jako też uwolnienia od czesnego i od tax za użytkowanie laboratoryów (4).

Gości dopuszcza się na wykłady tylko wyjątkowo za zezwoleniem Rektora. Jako goście mogą uczęszczać na wykłady tylko ludzie dojrzałego wieku, albo ukończeni słuchacze innéj Szkoły Politechnicznéj lub Uniwersytetu.

4. Za uczęszczanie na wykłady w Szkole Politechnicznéj opłaca się taxę immatrykulacyjną i czesne.

Taxa immatrykulacyjna wynosi 5 zł. w. a., i uiszcza się ją przy piérwszym wstępie do Szkoły Politechnicznéj, jako też przy wstępie powtórnym po rocznéj lub dłuższéj przerwie studyów.

Od opłaty téj należytości nie uwalnia się nikogo.

---

*) Abituryencyi szkół średnich zagranicznych, gimnazyów klasycznych, lub szkół realnych siedmioklasowych, mogą uzyskać przyjęcie od c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia na prośbę, wniesioną za pośrednictwem Rektroratu z dołączeniem odpowiednych świadectw w oryginale i w uwierzytelnioném tłómaczeniu niemieckiém. Abituryencyi rosyjskich szkół realnych sześcioklasowych mogą taką samą drogą uzyskać przyjęcie, wszakże tylko wtedy, gdy nadto ukończyli z postępem dobrym klasę dopełniającą (siódmą),

Czesne wynosi dla każdego słuchacza zwyczajnego 15 zł. w. a. na półrocze i uiszcza się przy wpisie.

Słuchacze nadzwyczajni i goście płacą na półrocze tyle zł. w. a. czesnego, ile wynosi ilość godzin wykładów w tygodniu, na które się zapisali, przyczém każde dwie godziny ćwiczeń lub rysunków liczy się za jednę godzinę wykładu. Atoli czesne słuchacza nadzwyczajnego i gościa nie powinno przewyższać czesnego, jakie opłaca słuchacz zwyczajny.

Słuchacze zwyczajni mogą być uwolnieni od całego lub od połowy czesnego na zasadzie dowiedzionego ubóstwa i dobrego w naukach postępu, udowodnionego świadectwem postępu; czesne zapłacone zwraca się w razie uwolnienia.

Prawo uwalniania od czesnego przysługuje Kolegium Profesorów.

Dochód z tax immatrykulacyjnych i czesnego wpływa do funduszu Szkoły Politechnicznéj.

Za użytkowanie laboratoryów uiszcza się taxę 15 zł. w. a. na półrocze.

Słuchacze zwyczajni ubodzy a pilni, mogą być uwolnieni od téj taxy pod tymisamymi warunkami, jak od czesnego

Dochód z tax za użytkowanie laboratoryów obraca się na powiększenie uposażenia dotyczącego laboratoryum.

5 Oprócz ustaw powszechnych, odnoszących się do studentów w ogóle, obowiązują słuchaczów Szkoły Politechnicznéj jeszcze oddzielne przepisy dyscyplinarne, które wręczy się każdemu słuchaczowi przy wpisie, i których ścisłe przestrzeganie słuchacz słowem honoru przyrzecze.

6. W celu ułatwienia słuchaczom nabycia w czasie należytym systematycznego wykształcenia w jednym z cztérech kierunków, reprezentowanych w Szkole Politechnicznéj, Kolegium Profesorów ułoży dla każdego Wydziału fachowego oddzielne plany nauk.

7. Nowowstępujący słuchacze zwyczajni do któregokolwiek Wydziału fachowego mają się zgłaszać od 1. do 4. października włącznie u Dziekana tegoż Wydziału; słuchacze zwyczajni dawniejsi lub przechodzący z innych równorzędnych instytutów technicznych, jako też słuchacze nadzwyczajni, mają się zgłaszać u Dziekana Wydziału fachowego od 1. do 8. października, względnie od 1. do 4. marca włącznie.

Każdy nowozgłaszający się powinien Dziekanowi przedłożyć wypełnioną kartę wpisową, wszelkie wykazy dotychczasowych studyów i zatrudnień, jako też podać do zatwierdzenia plan nauk. Na zasadzie zatwierdzonego planu nauk odbywa się przyjęcie słuchacza w Rektoracie, które trwa do 14. października, względnie do 4. marca włącznie.

8. Uczęszczanie na wykłady i zachowywanie się potwierdza się słuchaczom zwyczajnym w książkach legitymacyjnych, wydanych na cały czas studyów, a słuchaczom nadzwyczajnym na kartach legitymacyjnych, wydanych na jeden rok.

Dla udowodnienia postępu w naukach mogą słuchacze zwyczajni zażądać świadectw postępu z poszczególnych przedmiotów. Te świadectwa wydaje się na zasadzie examinów ustnych i pisemnych, jako też prac rysunkowych lub praktycznych, dokonanych w ciągu roku lub półrocza szkolnego.

Słuchacze zwyczajni, którzy uczęszczali na wszystkie przedmioty naukowe, zawarte w planie nauk dla Wydziału fachowego, mogą zażądać absolutoryum, potwierdzającego frekwentacyą, zachowywanie się, a ewentualnie postęp w naukach.

PRZEPISY

DLA SŁUCHACZÓW

C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNÉJ.

I. O przyjmowaniu i wpisie słuchaczów.

1. Kto się po raz piérwszy wpisuje do Szkoły Politechnicznéj jako słuchacz zwyczajny, ma wypełnić dwie karty wpisowe i książkę legitymacyjną podług instrukcyi niżej podanéj i razem z dokumentami (7) przedłożyć Dziekanowi Wydziału, na który życzy sobie być przyjętym.

Jeżeli kandydat przedłoży świadectwo dojrzałości ze szkoły realnéj, wówczas Dziekan poświadcza kwalifikacyą kandydata na jednéj karcie, którą razem z podpisaną przez siebie książką legitymacyjną zwraca kandydatowi.

Zwróconą kartę wpisową i książkę legitymacyjną razem z przepisanymi taxami i marką stęplową na 50 ct. w. a. składa następnie kandydat w Rektoracie. Sekretarz poświadczy w książce legitymacyjnéj uiszczenie tax, poczém ją podpisze Rektor i razem z podpisaną przez siebie kartą immatrykulacyjną zwróci kandydatowi z uwagą, aby się zgłosił osobiście do każdego wykładającego i dał sobie to poświadczyć w książce legitymacyjnéj.

Kandydatowi, który przedłoży świadectwo dojrzałości z gimnazyum, poleci Dziekan, aby zdał examin wstępny z rysunków geometrycznych i wolnoręcznych. To polecenie napisze na jednym exemplarzu karty wpisowéj, i zwróci ją kandydatowi z tą uwagą, aby w Rektoracie złożył taxę egzaminową 2 zł. w. a. i dał sobie poświadczyć na téj karcie tak zapłacenie powyższej taxy, jako też

w swoim czasie wynik examinu Po zdaniu examinu z rysunków uda się kandydat napowrót do Dziekana, który mu poświadczy kwalifikacyą do przyjęcia jeżeli wynik examinu był dobry. Dalszy przebieg taki sam, jak powyżéj opisany.

U takich kandydatów, którzy byli już słuchaczami zwyczajnymi Szkoły Politechnicznéj zaczyna się akt przyjęcia od poświadczenia Dziekana na karcie wpisowéj, że kandydat posiada kwalifikacyą odpowiedną.

2. Kandydaci, nie posiadający kwalifikacyi na słuchaczów zwyczajnych, chcąc uzyskać przyjęcie jako słuchacze nadzwyczajni Szkoły Politechnicznéj, zgłoszą się do Dziekana Wydziału, na który zamierzają uczęszczać, wykażą się ukończonym rokiem 18. i potrzebnymi wiadomościami przygotowawczymi i przedłożą wypełnioną podług instrukcyi kartę wpisową i legitymacyjną, w których powinne być wypisane wszystkie odczyty, na które mają zamiar uczęszczać. Jeżeli dokumenta przedłożone odpowiadają wymaganiom prawnym, natenczas Dziekan poświadczy na karcie wpisowéj kwalifikacyą do przyjęcia na poszczególne przedmioty.

Na zasadzie poświadczonéj przez Dziekana kwalifikacyi, jako też poświadczenia zapłaconych tax, wyda się kandydatowi kartę immatrykulacyi.

Słuchacze nadzwyczajni nie mogą się zapisywać jednocześnie na wszystkie wykłady objęte planem nauk dla dotyczącego półrocza i Wydziału.

3. Prócz wymienionych w regulaminie opłat szkolnych, każdy słuchacz obowiązany jest przy wpisie złożyć w Rektoracie kaucyą w kwocie 1 zł na wynagrodzenie możebnéj szkody, uczynionéj przez słuchacza w sprzętach lub przyrządach c. k. Szkoły Politechnicznéj.

4. Każdy słuchacz powinien się osobiście zgłosić u profesora, którego wykładu słuchać zamierza, w czasie przez profesora na to przeznaczonym i na czarnéj tablicy ogłoszonym.

5. Profesor może z ważnych przyczyn odmówić słuchaczowi przyjęcia na ćwiczenia lub wykład połączony z ćwiczeniami, które wymagają szczegółowego zajęcia się profesora każdym uczniem i odstąpienia mu jakichś środków naukowych. Słuchaczowi przysługuje jednak prawo odwołania się do Kolegium Profesorów.

6. Jeżeli słuchacz zamierza się wypisać z jakiegokolwiek wykładu, powinien to oznajmić Dziekanowi Wydziału fachowego

najdaléj do końca listopada w zimowém, a do końca kwietnia w letniém półroczu. Późniejsze zgłaszania się nie będą pod żadnym warunkiem uwzględnione.

7. Przy wypełnianiu poszczególnych rubryk książki lub karty legitymacyjnéj należy się ściśle trzymać następującéj instrukcyi:

II. O książkach i kartach legitymacyjnych.

1. Książka legitymacyjna obejmuje dziesięć stronic i ma słuchaczowi wystarczyć na cały czas studyów akademickich. Z tego powodu należy wypełnić w jedném półroczu naukowém tylko jednę stronicę.

2. W rubryce „Wykaz lekcyi“ zapisuje się oddzielnie każdy przedmiot wykładu, i oddzielnie ćwiczenia, lub reperytorya, z tym przedmiotem połączone. W rubryce „liczba godzin w tygodniu“ uwidocznia się w odpowiednéj kolumnie ilość godzin, przeznaczonych na wykład, lub ćwiczenia i rysunki.

3. W wypisywaniu tytułów lekcyi należy używać tychsamych wyrazów, jakie są podane w planie naukowym, umieszczonym w Programie.

4. Wykaz lekcyi w książce legitymacyjnéj musi się jak najdokładniej zgadzać z wykazem na kartach wpisowych, potwierdzonych przez Dziekana Wydziału fachowego.

5. Po podpisie Sekretarza w rubryce „Potwierdzenie przyjęcia przez Rektorat,“ nie wolno w książce legitymacyjnéj nic więcej dopisywać.

6. Książka legitymacyjna jest dokumentem publicznym, a przeto nie wolno słuchaczowi samowolnie czynić w niéj poprawek, dodatków lub uwag, a tém mniej przemazywać lub skrobać.

Gdyby się okazała konieczna potrzeba jakiéj zmiany, słuchacz ma się o to zgłosić do Dziekana Wydziału fachowego.

7. Powyższe przepisy tyczą się w zupełności także kart legitymacyjnych dla słuchaczów nadzwyczajnych.

8. W inny sposób sporządzone książki lub karty legitymacyjne nie będą przyjmowane w Rektoracie.

III. O uwolnieniu od czesnego.

1. Od całego czesnego mogą być uwolnieni.

a) Słuchacze, nowowstępujący do Szkoły Politechnicznéj po

ukończeniu szkoły realnéj lub gimnazyum, jeżeli zdali examin dojrzałości z odznaczeniem i otrzymali z pilności i obyczajów stopnie bardzo dobre.

b) Słuchacze dawniejsi, lub przechodzący do Szkoły Politechnicznéj z innych równorzędnych Instytutów technicznych, jeżeli w poprzedzającém półroczu otrzymali stopnie bardzo dobre z pilności i obyczajów, i okazali w naukach postęp dobry. Dla udowodnienia tego postępu należy się wykazać potwierdzeniem frekwentacyi ze wszystkich przedmiotów słuchanych i przedłożyć świadectwa examinów kursowych lub kolokwiów z postępem przynajmniéj dostatecznym ze wszystkich, a przynajmniéj z główniejszych przedmiotów*), na które się słuchacz wpisał w półroczu upłynioném. Przy ocenieniu ogólnego postępu każde świadectwo będzie obliczone ilością punktów, zależną od liczby tygodniowéj godzin wykładowych zdanego przedmiotu i od uzyskanego stopnia. Przytém liczy się jednę godzinę wykładu w tygodniu za punkt jeden, dwa trzy lub cztéry, stosownie do uzyskanego przy examinie lub kolokwium stopnia dostatecznego, dobrego, bardzo dobrego lub celującego. Świadectwa z rysunków i ćwiczeń wchodzą w rachunek tylko z połową godzin przeznaczonych na nie w tygodniu.

Ogólny postęp uznaje się za dobry, jeżeli ilość punktów razem wzięta wynosi co najmniéj 40.

Świadectw z przedmiotów powtórnie słuchanych, z których słuchacz już zdał examin w jedném z poprzednich półroczy z postępem przynajmniéj dobrym, nie będzie się uwzględniało.

W obydwóch wypadkach *a)* i *b)* potrzeba nadto udowodnić, że tak słuchacz sam, jako też jego rodzice są rzeczywiście ubodzy. Świadectwo ubóstwa, wydane przez urząd gminy, do której przynależy petent i jego rodzice, nie powinno być dawniejsze nad rok jeden.

2. Od połowy czesnego mogą być uwolnieni:

a) Słuchacze, którzy warunkom wymienionym w ustępie poprzedzającym, uczynili zadość w przybliżeniu.

---

*) Przez główniejsze rozumie się te przedmioty, które w myśl §§. 2. i 3. przepisów examinacyjnych są przedmiotami examinów rządowych.

b) Słuchacze, którzy przerwali studya, wszelako nie dłużej nad jeden rok, jeżeli przed przerwą dopełnili warunków wymienionych w ustępie 1.

3. Pobieranie stypendyum nie uprawnia do uwolnienia od czesnego, wszelako można także stypendyatów uwolnić od całego lub połowy czesnego, jeżeli z uwagi na nieznaczność stypendyum podchodzą pod kategorye, wymienione w ustępach 1 i 2.

4. Chący uzyskać uwolnienie od całego lub połowy czesnego mają wręczyć Dziekanowi odpowiednego Wydziału podanie, wystosowane do Kolegium Profesorów c. k. Szkoły Politechnicznéj między 1. a 14 października w zimowém, a między 1. a 10. marca w letniém półroczu. Do podania należy dołączyć świadectwa potrzebne na zasadzie ustępów 1. i 2 i wymienić w niém, czy petent w półroczu ubiegłém był uwolniony od czesnego, czy też nie, jako też, czy pobiera jakie stypendyum.

5. Dziekan otrzymawszy podanie, oznacza bezpośrednio na karcie wpisowéj, czy według jego mniemania prośba ma należyte uzasadnienie do uwolnienia od opłaty całego lub połowy czesnego.

6. Odpowiednio do tego tymczasowego orzeczenia, może nastąpić przyjęcie słuchacza na półrocze bez opłaty czesnego, lub za opłatą połowy czesnego, (względnie taxy laboratoryjnéj).

7. Ostateczne załatwienie podań przez Kolegium Profesorów, przeciw któremu nie ma żadnego rekursu, nastąpi w ciągu miesiąca października, względnie marca, i jest ważne tylko na przeciąg jednego półrocza, dlatego należy wnosić podania o uwolnienie na każde półrocze oddzielnie.

8. Po ogłoszeniu uchwały Kolegium Profesorów, dotyczącéj uwolnień, petenci w razie przychylnéj rezolucyi, mają obowiązek niezwłocznie przedłożyć w kancelaryi Rektoratu swoje książki legitymacyjne, celem zapisania w nich uzyskanego uwolnienia; w razie zaś odmownéj odpowiedzi, mają najdaléj w 14 dniach zapłacić tak czesne, jako też taxę laboratoryjną, lub uzupełnić zapłatę, uskutecznioną tylko w połowie.

9. Po upływie tego terminu, Rektorat wykreśla z katalogów tych z pomiędzy namienionych w ustępie poprzedzającym słuchaczów, którzy do tego terminu nie złożyli należnych opłat, podaje spis wykreślonych do wiadomości Kolegium Profesorów, i ogłasza go na czarnéj tablicy z uwagą, że ci słuchacze mimo to są ustawami obowiązani do złożenia zaległych opłat, i że się ich uiszcze-

nia żądać będzie w razie powtórnego zapisania się tych słuchaczów do c. k. Szkoły Politechnicznéj.

10. Słuchacze, którzy nie wnieśli podania o uwolnienie od czesnego i tax laboratoryjnych, lub których podania, jako nieuzasadnione, przez Dziekana nie zostały uwzględnione, wnoszą te opłaty bezwarunkowo przy wpisie, a zatém najdaléj po dzień 14. października w półroczu zimowém, a po dzień 10. marca w półroczu letniém.

11. Tesame przepisy tyczą się także uwolnienia od taxy laboratoryjnéj.

IV. O pobieraniu stypendyum.

Słuchacz, pobierający stypendyum, może uzyskać od Rektora potwierdzenie kwitu na stypendyum tylko pod tym warunkiem, jeżeli z końcem półrocza wykaże się potwierdzeniem frekwentacyi ze wszystkich przedmiotów słuchanych i zda kolokwia lub examina z postępem przynajmniéj dostatecznym ze wszystkich, a przynajmniéj z główniejszych przedmiotów, na które się wpisał w półroczu upłynioném.

Ogólny postęp uważa się za dobry, jeżeli ilość punktów razem wzięta wynosi co najmniéj 40.

V. O potwierdzeniu frekwentacyi i widymowaniu książek i kart legitymacyjnych.

1. Frekwentacyą z odpowiednym stopniem pilności potwierdza się w ostatnich tygodniach półrocza naukowego.

2. Jeżeli z wykładem połączone są ćwiczenia lub rysunki, frekwentacyą potwierdza się oddzielnie z wykładu, a oddzielnie z ćwiczeń lub rysunków.

3. Słuchacze obowiązani są brać udział we wszystkich ćwiczeniach, jakie profesorowie uznają za potrzebne urządzić. Słuchacze nie biorący w nich udziału, albo okazujący w swoich odpowiedziach lub wypracowaniach, że z wykładu nie odnieśli dostatecznéj korzyści, nie otrzymają potwierdzenia frekwentacyi z tego przedmiotu.

4. Chcący zdawać examin kursowy lub kolokwium, musi mieć potwierdzoną frekwentacyą tak z wykładu, jakoteż z ćwiczeń i rysunków.

5. Kurs (rok naukowy) tylko wówczas poczytuje się za ważny, jeżeli obejmuje przynajmniéj 10 godzin wykładu, lub odpowiedną ilość godzin ćwiczeń albo rysunków.

Ważnośc kursu stwierdza (zawidymuje) z końcem półrocza naukowego Dziekan swoim podpisem w książce lub karcie legitymacyjnéj

W tych zaś wypadkach, w których examin kursowy nie mógł się odbyć w témsamém półroczu, lub też jeżeli z jakichkolwiek powodów potwierdzenie frekwentacyi nie mogło nastąpić w terminie przepisanym, tę widymacyą można uzyskać w następującém półroczu, jednakże nie późniéj, jak do końca piérwszego miesiąca półrocza następującego.

Późniejsze zgłoszenie się o widymącyą tylko wyjątkowo będzie mogło być uwzględnione przez Kolegium Profesorów, na prośbę pisemną z podaniem powodów zwłoki.

PRZEPISY

o examinach i świadectwach w Szkołach Politechnicznych.

(Rozporządzenie c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 12. lipca 1878. p. l. 10.951).

A. Examina rządowe.

§. 1.

W celu doświadczenia nabytéj przez uczniów Szkoły Politechnicznéj biegłości w umiejętnościach technicznych ich zawodu, odbywać się będą examina rządowe, a mianowicie:

Piérwszy czyli ogólny z nauk przygotowawczych;

drugi czyli examin fachowy z przedmiotów należących do obranego specyalnie zawodu technicznego.

§. 2.

Przedmiotami piérwszego (ogólnego) examinu rządowego są:

a) Na Wydziale Inżynieryi:

Matematyka (I. i II kurs), geometrya wykreślna, fizyka ogólna i techniczna, mechanika (statyka, dynamika, nauka o sprężystości i wytrzymałości, hydraulika), rysunki wolnoręczne (I. i II. kurs).

b) Na Wydziale Budownictwa lądowego:

Matematyka (I. kurs), geometrya wykreślna, fizyka ogólna i techniczna, mechanika (statyka, dynamika, nauka o sprężystości i wytrzymałości), rysunki architektoniczne, geodezya niższa, rysunki wolnoręczne (I. i II. kurs).

c) Na Wydziale Budowy machin:

Matematyka (I. i II. kurs), geometrya wykreślna, fizyka ogólna i techniczna, mechanika (statyka, dynamika, nauka o sprężystości i wytrzymałości, hydraulika), rysunki wolnoręczne (I. i II. kurs).

d) Na Wydziale Chemii technicznéj:

Matematyka (I. kurs), fizyka ogólna i techniczna, mineralogia, chemia ogólna, mineralna i organiczna, encyklopedya mechaniki i nauki o machinach.

§. 3.

Przedmiotami drugiego examinu rządowego są:

a) Na Wydziale Inżynieryi:

Geologia (I. i II. kurs), encyklopedya machin, encyklopedya chemii mineralnéj i organicznéj, geodezya niższa i wyższa, mechanika budownicza, budownictwo lądowe (nauka o materyałach budowlanych i o konstrukcyach budowniczych, architektura kolejowa), budowa dróg i roboty wodne, budowa mostów i kolei żelaznych, ustawy budownicze i kolejowe, buchalterya.

b) Na Wydziale Budownictwa lądowego:

Geologia I. kurs (petrografia), mechanika budownicza, encyklopedya nauk inżynierskich, encyklopedya machin, ustawy budownicze, historya architektury, encyklopedya chemii mineralnéj i organicznéj, rysunki ornamentalne i modelowanie, budownictwo lądowe (nauka o materyałach budowlanych i o konstrukcyach budowniczych), architektura.

c) Na Wydziale Budowy machin:

Geodezya niższa, encyklopedya budownictwa lądowego, encyklopedya nauk inżynierskich, encyklopedya chemii mineralnéj i organicznéj, technologia mechaniczna, teorya machin, budowa machin, buchalterya.

d) Na Wydziale Chemii technicznéj:

Towaroznawstwo, encyklopedya budownictwa lądowego, chemia analityczna, technologia chemiczna i chemia rolnicza.

§. 4.

Przy piérwszym (ogólnym) examinie rządowym, komisya uwzględni wyniki zdanych przez kandydata examinów kursowych. Komisya może uwolnić kandydata od examinu z tych przedmiotów, z których kandydat przy examinie kursowym uzyskał postęp „dobry“ lub lepszy.

Jeżeli kandydat uzyskał taką notę ze wszystkich przedmiotów, w takim razie może być zupełnie uwolniony od examinu. Wszelako komisya examinacyjna ma prawo zażądać od kandydata zdania examinu z jednego lub ze wszystkich przedmiotów, pomimo przedłożenia świadectw examinu kursowego.

§. 5.

Znajomość niektórych nauk drugiego examinu rządowego należy udowodnić świadectwami examinu kursowego, które to świadectwa mają być uzyskane przed zgłoszeniem się do drugiego examinu rządowego, a mianowicie:

a) Na Wydziale Inżynieryi:

Z geologii (I. i II. kurs), mechaniki budowniczéj, encyklopedyi machin, encyklopedyi chemii mineralnéj i organicznéj, buchalteryi, ustaw budowniczych i kolejowych.

b) Na Wydziale Budownictwa lądowego:

Z geologii I. kurs (petrografii); mechaniki budowniczéj, encyklopedyi nauk inżynierskich, encyklopedyi machin, ustaw budowniczych, historyi architektury, encyklopedyi chemii mineralnéj i organicznéj, rysunków ornamentalnych i modelowania.

c) Na Wydziale Budowy machin:

Z encyklopedyi budownictwa lądowego, encyklopedyi nauk inżynierskich, geodezyi niższéj, encyklopedyi chemii mineralnéj i organicznéj, buchalteryi

d) Na Wydziale Chemii technicznéj:

Z towaroznawstwa i encyklopedyi budownictwa lądowego.

Piérwszy (ogólny) examin rządowy.

§. 6

Przy piérwszym (ogólnym) examinie rządowym sprawują urząd examinatorów profesorowie, a według potrzeby także docenci

Szkoły Politechnicznéj, wykładający te przedmioty, z których ma się odbywać examin.

Kierownictwo examinu należy do Dziekana, a w razie przeszkody do jego poprzednika w urzędzie (Prodziekana) tego Wydziału, do którego examinand należy.

Przewodniczący ma prawo, lecz nie obowiązek, z każdego przedmiotu zadawać kandydatowi pytania. Jeżeli do tegosamego przedmiotu ustanowionych jest dwóch lub więcéj examinatorów, wówczas zasiadają oni kolejno przy examinie.

§. 7.

Według potrzeby Minister Oświecenia ustanawia nadzwyczajnych examinatorów na wniosek podany przez Kolegium Profesorów bądź z własnéj inicyatywy, bądź w skutek polecenia ministeryalnego. Examinatorowie nadzwyczajni zasiadają przy examinach na przemiany ze zwyczajnymi.

§. 8.

Minister Oświecenia może do examinów wydelegować komisarzy rządowych, którym przysługuje prawo zadawania pytań.

§. 9.

Do piérwszego (ogólnego) examinu rządowego przystępuje się z końcem czwartego, lub w ciągu piątego półrocza.

Terminem zwyczajnym tego examinu są ostatnie tygodnie półrocza letniego i piérwsze tygodnie półrocza zimowego, terminem nadzwyczajnym zaś ostatni tydzień półrocza zimowego.

W terminie nadzwyczajnym tylko tacy kandydaci mogą być przypuszczeni do examinu, których reprobowano przy examinie, odbytym w terminie lipcowym lub październikowym, i którym nie naznaczono dłuższéj zwłoki do powtórzenia examinu.

Wyjątkowo przypuści się do ogólnego examinu w tym terminie także takich kandydatów, którzy w czasie przepisanym zgłosili się do examinu w terminie październikowym, lecz bez własnéj winy nie mogli w tym terminie przystąpić do examinu. Wszelako tacy kandydaci mają usprawiedliwić przed examinem swoję nieobecność w terminie przepisanym, i upraszać o przypuszczenie do examinu w terminie nadzwyczajnym Na takie wyjątkowe przypuszczenie do examinu w terminie nadzwyczajnym

może zezwolić tylko Minister Oświecenia na wniosek Kolegium Profesorów, podany w porozumieniu z Dziekanem dotyczącego Wydziału.

Jeżeli Kolegium Profesorów i Dziekan zgodnie się oświadczą przeciw przypuszczeniu, w takim razie odmawia się prośbie kandydata, któremu przeciw takiemu orzeczeniu nie przysługuje prawo rekursu.

Co do sposobów postępowania w razie innych podobnych a wyjątkowych przypuszczeń do examinu, mają być odpowiednio zastosowane postanowienia reskryptu ministeryalnego z dnia 31. października 1877. l. 9087 (Dz. rozp. min. nr. 28).

§. 10.

Do zdawania piérwszego examinu rządowego kandydat powinien się zgłosić w téj Szkole Politechnicznéj, w któréj w owym czasie jest immatrykulowany.

§. 11.

O przypuszczenie do piérwszego examinu rządowego kandydat ma wnieść pisemną prośbę do Dziekana swego Wydziału, załączając potrzebne dowody.

Tymi dowodami są:

1. Karta immatrykulacyi

2. Świadectwo examinu dojrzałości lub dokument zastępujący miejsce tego świadectwa.

3, Książka legitymacyjna, a względnie dowód, że kandydat przynajmniéj przez cztéry półrocza był wpisany jako słuchacz zwyczajny Szkoły Politechnicznéj albo zakładu jéj równorzędnego, i że na wszystkie przy piérwszym examinie rządowym wyznaczone przedmioty uczęszczał. Kandydat z Wydziału Chemii technicznéj udowodni nadto, że uczęszczał na wykłady chemii analitycznéj, i przynajmniéj przez dwa półrocza pracował w laboratoryum z odpowiednym skutkiem.

Oprócz tego kandydat ma przedłożyć w formie należycie uwierzytelnionéj prace rysunkowe i inne, przepisane planem nauk dla dotyczącego Wydziału a względnie udowodnić, iż sam je wykonał.

Wszystkie powyższe dokumenta należy przedłożyć w oryginale i podczas examinu muszą się one znajdować w sali examinowéj.

§. 12.

Do ogólnych examinów rządowych, mających się odbyć w terminie lipcowym, należy się zgłaszać w czasie od 15. maja do 15. czerwca, do examinów zaś mających się odbywać w terminie październikowym, należy się zgłaszać w miesiącu lipcu.

Kandydaci reprobowani w jednym z powyższych terminów, a którzy chcą być znowu przypuszczeni do piérwszego examinu rządowego w terminie nadzwyczajnym, mają wnieść prośbę o to przynajmniéj trzy tygodnie przed upływem półrocza zimowego.

§. 13.

Dziekan rozpatruje prośbę i załączniki, a jeżeli nie zachodzą żadne przeszkody co do przypuszczenia do examinu, pisze zezwolenie na wniesioném podaniu.

§. 14.

W razie nieznacznych wątpliwości, któreby kandydat mógł niezwłocznie sam usunąć, należy kandydatowi udzielić odpowiednych wskazówek, w wypadkach zaś wątpliwych należy rzecz przedłożyć Kolegium Profesorów do rozstrzygnięcia.

Jeżeli Kolegium Profesorów odmówi kandydatowi przypuszczenia do piérwszego examinu rządowego, wolno kandydatowi odwołać się do Ministerstwa Oświecenia.

§. 15.

Po zamknięciu terminu zgłoszeń Dziekan ułoży wykaz abecadłowy kandydatów, którzy mają być przypuszczeni do examinu.

§. 16.

Dziekani oceniają wspólnie według ilości examinatorów, ażali bez znacznego uszczerbku dla wykładów wystarczy ustanowienie jednéj komisyi, lub też czy potrzeba będzie ustanowić dwie lub więcéj komisyi specyalnych jednocześnie examinujących, a ewentualnie powołać także examinatorów nadzwyczajnych (§. 7.)

W ostatnim wypadku Dziekani oznajmiają o tém Kolegium Profesorów, celem przedłożenia Ministerstwu odpowiednych w téj mierze wniosków.

Dziekani układają wspólnie ilość dni examinowych i w wykazie kandydatów dopisują dzień, w którym kandydat ma przy-

stąpić do examinu, w razie zaś, jeżeli ustanowiono dwie lub więcéj komisyi examinacyjnych, dopisują także numer komisyi, do któréj każdy z kandydatów ma się zgłosić, i nazwisko kandydata.

Dziekani ogłaszają pomieniony wykaz na czarnéj tablicy, a w razie potrzeby ogłaszają go także w salach wykładowych.

Drugi examin rządowy.

(Examin fachowy).

§. 17.

Do odbywania examinów fachowych ustanawia Minister Oświecenia przy każdéj Szkole Politechnicznéj osobne komisye examinacyjne dla każdego Wydziału, a to na wniosek Kolegium Profeserów.

§. 18.

Komisya składa się z prezesa i stosownie do okoliczności z jednego lub dwóch zastępców prezesa (wiceprezesów), tudzież z tylu komisarzy examinacyjnych, ilu ich wymaga potrzeba ze względu na ilość kandydatów i na konieczność częstszéj zmiany w zwoływaniu komisyi specyalnych.

Prezes, mianowani zastępcy i komisarze examinacyjni stanowią komisyą główną.

Z pomiędzy nich prezes według własnego zdania ustanawia komisye do poszczególnych aktów examinu (komisye specyalne).

§. 19.

Na komisarzy examinacyjnych należy wybierać przedewszystkiém profesorów i docentów dotyczącéj Szkoły Politechnicznéj, tudzież znakomitych mężów fachowych, nie należących do grona profesorów Szkoły Politechnicznéj.

Każdy profesor lub urzędnik, powołany do sprawowania tych czynności, jest obowiązany do ich przyjęcia.

§. 20

Prezes i jego zastępcy są zarazem examinatorami. W razie przeszkody zastępuje prezesa wiceprezes, wiceprezesa zaś najstarszy w służbie z obecnych członków komisyi examinacyjnéj.

§. 21.

Do examinu fachowego można przystąpić dopiero w ostatnich tygodniach ostatniego półrocza, przepisanego planem nauk dla dotyczącego Wydziału.

§. 22.

Examina fachowe nie odbywają się w pewnych terminach, lecz można je zdawać w ciągu całego roku naukowego z wyjątkiem feryi jesiennych i tych feryi, które wśród roku naukowego przypadają.

§. 23.

Kandydat może zdawać examin fachowy przed jakąkolwiek komisyą examinacyjną.

Wszelako kandydat reprobowany może powtórzyć examin tylko przed komisyą téj Szkoły Politechnicznéj, w któréj go reprobowano.

§, 24.

O przypuszczenie do drugiego examinu rządowego (fachowego) kandydat powinien wnieść pisemną prośbę do prezesa dotyczącéj komisyi, załączając potrzebne dokumenta.

Dokumentami tymi są:

1. Książka legitymacyjna, a względnie dowód, że kandydat

a) od czasu zdanego z dobrym skutkiem piérwszego examinu rządowego był wpisany jako słuchacz zwyczajny Szkoły Politechnicznéj przez sześć lub przez cztéry półrocza, stosownie do tego, czy uczęszczał na Wydział Inżynieryi lub Budownictwa, czy też na Wydział Budowy machin lub Chemii technicznéj;

b) uczęszczał na wszystkie dla dotyczącego Wydziału przepisane wykłady.

2. Świadectwo zdanego piérwszego examinu rządowego, a względnie certyfikat zastępujący miejsce tego świadectwa (§. 37.)

3. Świadectwo postępu z przedmiotów przepisanych §. 5.

Prócz tego kandydat ma przedłożyć należycie uwierzytelnione prace naukowe i inne, a względnie udowodnić, iż sam je wykonał.

Powyższe dokumenta muszą być przedłożone w oryginale i podczas examinu muszą być przystępne komisyi.

§. 25.

Prezes wyznacza termin examinów w każdym wypadku z osobna.

Prezes ma się jednak pospolicie trzymać tego porządku, w jakim kandydaci zgłaszali się do examinu.

§. 26.

Jeżeli prezes odmówi kandydatowi przypuszczenia do drugiego examinu rządowego, natenczas kandydatowi przysługuje prawo odwołania się do Ministerstwa Oświecenia,

§. 27.

Examin fachowy składa się z examinu praktycznego i teoretycznego. Piérwszy powinien się odbyć przed drugim.

Przy examinie praktycznym, kandydaci Wydziału Inżynieryi, Budownictwa i Budowy machin mają wypracować elaborat na zadany temat; na Wydziale Chemii technicznéj zaś mają wykonać pracę chemiczno-techniczną.

Tematy przy examinie praktycznym należy tak wybierać, aby kandydatom podać sposobność do okazania biegłości we wszystkich głównych przedmiotach examinu.

Tematy mające być zadane układa komisya examinacyjna, przeznaczając oraz examinatora, pod którego nadzorem kandydat ma wypracować elaborat.

Wypracowanie elaboratu ma być uskutecznione w lokalnościach Szkoły Politechnicznéj i w czasie nie przekraczającym ośmiu dni.

Jeżeli kandydat przy examinie praktycznym odpowiedział wymaganiom prawnym, o czém orzeka komisya, natenczas przypuści się go do examinu teoretycznego. Jeżeli zaś kandydat nie uczynił zadość tym wymaganiom, w takim razie ma ponownie przystąpić do examinu praktycznego w terminie, który mu komisya wyznaczy.

§. 28.

Przy drugim examinie rządowym można uwzględnić przedłożone świadectwa examinów kursowych, jeżeli świadectwa zawierają postęp „dobry“ lub lepszy.

Atoli examin praktyczny należy zdawać w całym zakresie, a tylko examin teoretyczny może być skrócony na zasadzie dobrych świadectw z examinów kursowych.

Przepisy wspólne odnoszące się do obudwu examinów rządowych.

§. 29.

Każdy kandydat jest obowiązany stawić się do examinu tego dnia, który mu wyznaczono. Jeżeli zaś nie przybędzie na termin, poniesie wynikającą stąd szkodę.

Wszyscy kandydaci, którym tensam dzień wyznaczono do zdawania examinu, powinni dnia tego przybyć przed rozpoczęciem examinu i pozostać aż do jego ukończenia.

§. 30.

Zamiana dni examinowych pomiędzy dwoma lub kilkoma kandydatami może nastąpić tylko za zezwoleniem przewodniczącego (Dziekana, prezesa), atoli w razie ustanowienia dwóch komisyi specyalnych może być zamiana dozwolona tylko pod tym warunkiem, jeżeli to nie pociąga za sobą także zmiany oddziału komisyi, przeznaczonego poprzód dla kandydatów.

§. 31.

Examina z poszczególnych przedmiotów odbywają się ustnie, a stosownie do przedmiotu także pisemnie (graficznie) pod nadzorem. Przy examinie pisemnym (graficznym) komisya examinacyjna ma prawo uwzględnić odpowiednio także przedłożone elaboraty z czasu studyów kandydata, z zachowaniem jednak wszelkich ostrożności przeciw podsuwaniu obcéj pracy. Podczas trwania examinu ustnego mają być obecni przewodniczący tudzież większość examinatorów.

Równocześnie można examinować tylko dwóch kandydatów.

Examin ustny z jednego przedmiotu może trwać najdłużéj godzinę.

§. 32.

Examina ustne odbywają się publicznie. Przewodniczący komisyi examinacyjnéj powinni zarządzić co należy, aby zapobiec naruszeniu spokoju i porządku, coby uchybiało godności i ważności aktu, lub niekorzystnie wpływało na swobodę umysłu kandydatów. Przewodniczący powinni wydalić naruszającego spokój, a w razie potrzeby zarządzić nawet opróżnienie sali, w któréj się examin odbywa.

§. 33.

Przy obradach i głosowaniu komisyi nad wynikiem odbytego examinu jawność jest wykluczona.

Komisya roztrząsa naprzód całkowity wynik examinu, a po objawieniu zdania przez każdego z examinatorów, czy examin ze swego przedmiotu uznaje za udały, czy też nie, komisya orzeka, czy kandydat jest aprobowany, czy reprobowany.

Żaden examin rządowy nie może być uważany za udały, przy którym kandydat choćby z jednego przedmiotu (§. 34.) nie odpowiedział wymaganiom prawnym. Jeżeli kandydat nie odpowie z kilku przedmiotów, komisya orzeka głosowaniem o terminie, przed upływem którego kandydat nie może być przypuszczony do powtórzenia examinu rządowego.

Wynik examinu z poszczególnych nauk oznacza się notami: „celujący“, „bardzo dobry“, „dobry“, „dostateczny“ i „niedostateczny“, który to wynik examinator zapisuje w osobnym protokole, przyczém także uwzględnia się odpowiedź na pytania, zadawane przez przewodniczącego lub komisarza rządowego (§. 8).

Na zasadzie oceny wyników examinu z poszczególnych przedmiotów komisya orzeka ostateczną notę, czy kandydat okazał się przez zdany examin jako „uzdolniony“, czy też „znamienicie uzdolniony“ i przytém uwzględnia się także noty, uzyskane przy examinach kursowych.

§. 34.

Jeżeli kandydat tylko w jednym przedmiocie nie odpowiedział wymaganiom prawnym, wówczas może być przypuszczony do poprawienia nieudałego examinu z tego przedmiotu po upływie terminu dwumiesięcznego.

Jeżeli przy tym examinie otrzyma znowu notę „niedostateczną“, może być ponownie przypuszczony do poprawienia examinu po upływie cztérech miesięcy.

Każdy taki examin poprawczy musi się odbywać w ustawicznéj obecności przewodniczącego dotyczącéj komisyi examinacyjnéj, a w razie interwencyi komisarza rządowego przy piérwszym examinie (§. 8.), także w obecności tegoż komisarza.

§. 35.

Jeżeli kandydat z kilku przedmiotów nie odpowiedział wymaganiom prawnym, natenczas może być przypuszczony tylko do powtórzenia całego examinu, którego termin oznaczy komisya.

Termin powtórzenia nieudałego w lipcu lub październiku ogólnego examinu rządowego może być naznaczony albo na najbliższy termin nadzwyczajny (koniec półrocza zimowego), albo na najbliższy termin lipcowy; termin zaś powtórzenia nieudałego w terminie nadzwyczajnym (koniec półrocza zimowego) piérwszego examinu rządowego może być naznaczony albo w najbliższym terminie zwyczajnym, lub też w najbliższym terminie nadzwyczajnym.

Jeżeli kandydat także przy tém powtórzeniu chociażby w jednym przedmiocie nie odpowiedział wymaganiom prawnym, to również może być przypuszczony tylko do ponownego powtórzenia całego examinu.

§. 36.

Jeżeli kandydata reprobowano na cały rok przy piérwszym examinie rządowym, w takim razie wolno komisyi wskazać te przedmioty, na których wykład lub ćwiczenia kandydat ma uczęszczać w ciągu roku.

§. 37.

Ostateczny wynik examinu ogłasza się publicznie natychmiast po ukończeniu obrad, zapisuje się go w książce legitymacyjnéj kandydata i stwierdza pieczęcią akademicką, a w razie reprobowania kandydata dopisuje się także termin powtórzenia nieudałego examinu i inne na reprobowanego nałożone warunki przypuszczenia do ponownego examinu.

Po zdaniu z pomyślnym skutkiem examinów wydaje się świadectwo examinów rządowych. Jeżeli komisya uwolniła kandydata zupełnie albo z wyjątkiem jednego przedmiotu od piérwszego examinu rządowego (§. 4.), w takim razie zamiast świadectwa z tego examinu wydaje się kandydatowi certyfikat, stwierdzający tę okoliczność.

§. 38.

Świadectwo examinu rządowego jak również certyfikaty zastępujące świadectwo piérwszego examinu rządowego mają zawierać, oprócz rodowodu kandydata i skreślenia toku odbytych nauk, tudzież, w razie zdania examinu, daty tego examinu, także noty examinów kursowych, jakie kandydatowi zostały policzone, jak również te noty, które kandydat uzyskał z reszty przedmiotów examinu; w świadectwie examinu fachowego ma być uwidoczniony

także wynik examinu praktycznego, a obadwa świadectwa muszą zawierać notę ostateczną.

Świadectwa odbytych examinów wydaje się jedynie w tym języku, jaki jest wykładowym w dotyczącéj Szkole Politechnicznéj.

§. 39.

Jeżeli słuchacz przed udałym piérwszym examinem rządowym uczęszczał na wykłady lub ćwiczenia, które planem nauk dla dotyczącego Wydziału należą do kursów wyższych niż czwartego, natenczas te przedmioty (wyjąwszy przypadek przewidziany dla chemików w §. 11. punkt 3.) mogą mu być tylko w takim razie policzone dla przypuszczenia go do drugiego examinu rządowego, jeżeli w najbliższym terminie nadzwyczajnym zdał piérwszy examin rządowy z pomyślnym skutkiem.

§ 40.

Przeciwko orzeczeniu komisyi względem wyznaczenia terminu do powtórzenia examinu rządowego nie ma rekursu.

§. 41.

Jeżeli ktoś podstępem uzyskał przypuszczenie do examinu rządowego, a w szczególności, jeżeli reprobowany kandydat podstępnym sposobem wyłudził przypuszczenie do powtórzenia examinu przed terminem przepisanym lub przed inną, a nie kompetentną komisyą, albo w ogóle obszedł niniejsze przepisy, natenczas nie tylko uważa się za nieważny taki examin, choćby z pomyślnym skutkiem zdany, lecz pominąwszy skutki, wypływające z ustaw karnych, kandydat, jeżeli jest jeszcze akademikiem, może być wykluczony ze wszystkich Szkół Politechnicznych na pewien czas lub na zawsze.

§. 42.

Każdy kandydat zgłaszający się do examinu, jest obowiązany przed przystąpieniem do examinu zapłacić taxę, którą się ustanawia w wysokości dziesięciu zł. w. a. za każdy ogólny examin rządowy, w wysokości zaś dwudziestu zł. w. a. za każdy examin fachowy.

Taxę i kwotę na stępel świadectwa opłaca się przy piérwszym examinie rządowym na ręce Dziekana, przy drugim examinie rządowym na ręce prezesa komisyi examinacyjnéj za odpo-

wiedném pokwitowaniem. Do zapłacenia całéj taxy są obowiązani także i ci słuchacze, którzy na zasadzie pomyślnych examinów kursowych zostali częściowo lub w całości uwolnieni od examinów rządowych.

§. 43.

Kto na 24 godzin przed terminem examinowym nie zapłaci taxy lub się nie wykaże należącém się mu uwolnieniem od taxy, ten nie będzie przypuszczony do examinu.

§. 44.

Każdy słuchacz zwyczajny Szkoły Politechnicznéj, uwolniony od opłaty całego lub połowy czesnego w tém półroczu, w którém przystępuje do examinu rządowego, uzyskuje témsamém także uwolnienie od całéj lub od połowy taxy examinowéj.

U słuchaczy, przystępujących do examinu w piérwszych cztérech tygodniach półrocza, uwzględnia się w téj mierze także uwolnienie od opłaty czesnego uzyskane w poprzedniém półroczu.

Słuchacz uwolniony od opłaty czesnego w ostatniém półroczu swoich studyów akademickich, zyskuje zarazem uwolnienie od taxy za examin fachowy, jeżeli do niego przystępuje w ciągu następnego roku naukowego.

Za examin fachowy w późniejszym czasie zdawany opłaca się bezwzględnie należne taxy.

§. 45.

Wszelkie z jakiegokolwiek tytułu uzyskane uwolnienie od taxy traci ważność przy powtórzeniu examinów.

§. 46.

Z końcem każdego półrocza rozdziela się taxy w równych częściach pomiędzy examinatorów; atoli przewodniczący i ten profesor, który kieruje examinem praktycznym, biorą po dwie części.

B. Examina kursowe.

§. 47.

Istniejące examina kursowe celem uzyskania świadectwa z poszczególnych przedmiotów odbywają się publicznie pod nadzorem Dziekana tego Wydziału, do którego examinand uczęszcza.

W razie przeszkody zastępuje Dziekana w czynności nadzorowania zastępca jego (Prodziekan).

§. 48.

Pomienione examina mają się odbywać zaraz po ukończeniu wykładów. Wyjątkowo można za zezwoleniem Rektora zdawać te examina z początkiem następnego roku naukowego po koniec października za opłatą taxy w kwocie pięciu zł. w. a.

Do tegosamego terminu i po dopełnieniu wymienionych wyżéj warunków examin nieudały może być raz powtórzony*).

§. 49.

Przy ocenieniu wyniku examinu służą za miarę nie tylko postępy okazane przy ustnym lub pisemnym examinie, ale także postępy udowodnione pracami w salach konstrukcyjnych i laboratoryach, tudzież uwierzytelnionymi pracami domowymi. Ze wszystkich przedmiotów, które nie ograniczają się na same ćwiczenia, należy przedsięwziąć ustny examin dla ocenienia postępu, a wynik examinu uwidocznić w świadectwie.

Postęp wyraża się notami: „celujący“, „bardzo dobry“, „dobry“, „dostateczny“ i „niedostateczny“.

§. 50.

Z przedmiotów drugiego examinu rządowego w każdym Wydziale (§. 3.) nikt nie może zdawać examinów kursowych, dopokąd nie zda piérwszego examinu rządowego lub examinów kursowych z poszczególnych przedmiotów piérwszego examinu rządowego, a to z postępem przynajmniéj dostatecznym.

Kto chce być przypuszczonym do examinu kursowego z końcowych przedmiotów na każdym Wydziale t. j. z budowy dróg

---

*) Do examinów kursowych w terminie późniejszym może przypuścić jedynie c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświecenia na prośbę, wniesioną za pośrednictwem Rektoratu najpóźniéj 14. października, lub w ciągu stycznia, stosownie do tego, czy słuchacz chce przystąpić do tego examinu kursowego z końcem następnego półrocza zimowego, czy też z końcem następnego półrocza letniego. (Rozporządzenie c. k. Ministerstwa W. i O. z dnia 17. czerwca 1885. p. l. 3483).

Nadto c. k. Ministerstwo postanowiło reskryptem z dnia 29. marca 1888. p. l. 5855. nie zezwalać na przypuszczenie do zaległych examinów z tych przedmiotów, na które słuchacz uszęszczał dawniéj niż przed rokiem, a których znajomość nie jest wymaganą przed przystąpieniem do drugiego examinu rządowego.

i robót wodnych, budowy mostów i kolei żelaznych, budownictwa lądowego i architektury, teoryi machin i budowy machin, chemii analitycznéj, technologii chemicznéj i chemii rolniczéj, musi się prócz tego wykazać potwierdzeniem frekwentacyi ze wszystkich nauk, będących przedmiotami drugiego examinu rządowego w dotyczącym Wydziale *).

§. 51.

W absolutoryach wypisuje się poszczególne nauki w takim samym porządku, w jakim umieszczone są w planie nauk odpowiednych Wydziałów; w rubryce „Postęp“ należy w każdym razie umieścić uzyskaną notę postępu, jeżeli zaś słuchacz nie zdawał examinów, uwidocznić to wyraźnie w téjże rubryce słowami „Nie udowodniony“.

Prócz tego należy po przedmiotach czwartego półrocza w sposób wyrazisty umieścić uwagę w drukowanych blankietach, z któréjby powziąć było można, czy abituryent zdawał, czy nie, piérwszy examin rządowy, lub równoważne examina kursowe.

---

*) Rozporządzeniem c. k. Ministerstwa W. i O. z dnia 12. lutego 1879. l. 905 zezwolono na przypuszczenie do examinu kursowego z któregokolwiek z przedmiotów końcowych, wymienionych w drugim ustępie tego §., jeżeli się słuchacz wykaże potwierdzeniem frekwentacyi tylko z tych nauk, które podług planu nauk dotyczącego Wydziału ten przedmiot wyprzedzają lub na tensam rok przypadają.

SPIS WYKŁADÓW.

I. Nauki matematyczne.

I. Matematyka kurs I.

Profesor: **Dr. Władysław Zajączkowski.**

(Tygodniowo 6 godzin wykładu i 3 godziny ćwiczeń w obydwu półroczach).

Zasady analizy wyższéj. *a)* Początki rachunku różniczkowego: Funkcya i jéj ciągłość. Różniczkowanie funkcyi jednéj zmiennéj. Różniczkowanie funkcyi wielu zmiennych i funkcyi uwikłanych. Wzór Taylor'a. *b)* Zastosowanie analityczne rachunku różniczkowego: Teorya równań algebraicznych. Rozwiązywanie równań ze spółczynnikami liczebnymi. Sposoby rugowania. Wyznaczniki. — Wyznaczenie wartości ułamków, których licznik i mianownik staje się 0 lub ∞ — Rozkładanie ułamków wymiernych na ułamki proste, — Maximum i minimum funkcyj. — Zbieżność szeregów nieskończonych. Rozwijanie funkcyj na szeregi i na iloczyny nieskończone. *c)* Początki rachunku całkowego: Całka określona i nieokreślona Sposoby całkowania. Całkowanie funkcyi algebraicznych i wymiernych, tudzież niektórych niewymiernych. Całkowanie funkcyj przestępnych. Różniczkowanie i całkowanie pod znakiem całkowania.

II. Geometrya analityczna. *a)* Układy spółrzędnych na płaszczyźnie i w przestrzeni, tudzież przemiana tychże. — Punkt i prosta na płaszczyźnie. Punkt, płaszczyzna i prosta w przestrzeni. Stosunek podwójnego podziału. Inwolucya. — Teorya krzywych rzędu 2go. — Teorya powierzchni rzędu 2go *b)* Teorya stycznych, asymptot, punktów osobliwych, i krzywizny krzywych płaskich. — Rektyfikacya i kwadratura krzywych płaskich.—

Kwadratura i kubatura powierzchni obrotowych. Płaszczyzna ściśle styczna, krzywizna i skręcenie krzywych skośnych. Teorya styczności powierzchni.

2. Matematyka kurs II.

Profesor: **Dr. Placyd Dziwiński.**

(Tygodniowo 5 godzin wykładu i 2 godziny ćwiczeń w obydwu półroczach).

I. Analiza wyższa. *a)* Teorya całek określonych: Sposoby obliczania całek określonych. Całki określone wielokrotne. Całki Eulera. Całki i szeregi Fouriera. *b)* Teorya funkcyi zmiennéj urojonéj: Różniczki i całki funkcyj zespolonych. Ogólne własności funkcyj analitycznych. *c)* Teorya równań różniczkowych: Formowanie równań różniczkowych. Teorya Jakobianu. Całkowanie równań różniczkowych zwyczajnych rzędu piérwszego i rzędów wyższych, osobliwie liniowych. Całkowanie układu równań różniczkowych zwyczajnych. Całkowanie równań różniczkowych cząstkowych rzędu piérwszego, liniowych i ogólnych z trzema zmiennymi. *d)* Zasady rachunku przemienności.

II. Teorya ogólna linii krzywych i powierzchni. *a)* Styczność i krzywizna krzywych skośnych i powierzchni. Powierzchnie prostokreślne. Powierzchnie drugiego rzędu. *b)* Linie krzywe na powierzchniach: Linie krzywiznowe, geodezyjne i asymptotyczne. *c)* Kubatura i kwadratura powierzchni.

3. Zasady teoryi funkcyj eliptycznych.

Profesor: **Dr. Placyd Dziwiński.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w obydwu półroczach).

a) Całki eliptyczne i typy zasadnicze. Funkcye Legendre'a i Jacobi'ego, Funkcye dwuperyodyczne. Funkcye eliptyczne pomocnicze. Teorem dodawania funkcyj eliptycznych. Problem mnożenia. Przekształcanie (transformacya) funkcyj eliptycznych. *b)* Zastosowania geometryczne. Łuk elipsy i hiperboli. Linie krzywiznowe na hiperboloidzie. Łuk lemniskały. Krzywe, których równania zależą od funkcyj eliptycznych.

4. Geometrya wykreślna.

Profesor: **Dr. Mieczysław Łazarski.**

(Tygodniowo 6 godzin wykładu, 12 godzin rysunków w obydwu półroczach).

A. Metody geometryi wykreślnéj:

1. Rzuty środkowe. 2. Szeregi punktów i pęki promieni, jednokreślność pęków i szeregów. Teorya krzywych rzędu drugiego. 3. Kolineacya, podobieństwo, pokrewieństwo, inwolucya, przystawanie i symetrya systemów płaskich. 4. Kolineacya i pokrewieństwo systemów przestrzennych. 5. Rzuty ortogonalne. 6. Axonometrya.

B. Teorya krzywych i powierzchni w ogóle.

1. Krzywe skośne i powierzchnie rozwijalne: *a)* Stożki i walce, krzywe skośne rzędu 3go i 4go; *b)* Linia śrubowa i powierzchnia śrubowa rozwijalna.

2. Teorya powierzchni skośnych: *a)* hyperboloida o jednéj powłoce; *b)* paraboloida hyperboliczna; *c)* powierzchnie śrubowe skośne.

3. Teorya powierzchni rzędu 2go nieprostoliniowych: *a)* kula *b)* powierzchnie obrotowe rzędu 2go jako utwory kolineacyjne kuli; *c)* powierzchnie rzędu 2go trójosiowe, jako utwory pokrewne z powierzchniami obrotowymi rzędu 2go.

4. Teorya powierzchni obrotowych i obwiednich.

5. Konstrukcya cieni własnych i rzuconych oraz linii równego oświetlenia na powierzchniach.

5. Geometrya syntetyczna.

(Geometrya w połączeniu z nauką o rzutach środkowych).

Docent prywatny: **Gustaw Krammer.**

(Tygodniowo 5 godzin wykładu w obydwu półroczach).

a) Geometrya.

Miejsce geometryi w trójce umiejętności stanowiących razem umiejętność formy natury. Jéj orzeczenie. Wyobrażenia i utwory geometryczne. Prawo dwoistości. Prawo troistości. Prawo postępności. O współkreślności utworów rzędu piérwszego. Krzywe płaskie, krzywe kuliste, powierzchnie walcowe, powierzchnie stożkowe i krzywe płaskie w nieskończonéj dali rzędu drugiego. Wiązki

i poczty krzywych rzędu drugiego. O współkreślności utworów rzędu drugiego. Powierzchnie spaczone i krągłe rzędu drugiego. O współkreślności utworów rzędu trzeciego.

b) Nauka o rzutach środkowych i jéj zastosowanie:

α) Przedstawienie oznaczoności. β) Przedstawienie zjawisk oświetlenia. γ) Przedstawienie obrazowości.

6. Mechanika.

Profesor: **Jan Nepomucen Franke.**

(Tygodniowo 7 godzin wykładu w obydwu półroczach).

Kinematyka punktu i układów sztywnych. Statyka i kinematyka punktu i układów sztywnych z uwzględnieniem metod analitycznych i wykreślnych. Teorya sprężystości i wytrzymałości belek prostych. Hydrostatyka i hydrodynamika.

7. Geodezya kurs I.

Profesor: **Dominik Zbrożek.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 4 godziny rysunków, nadto 3 godziny ćwiczeń w jednym dniu tygodnia w półroczu zimowém, i 8 godzin ćwiczeń w półroczu letniém).

Zakres geodezyi. Zasady teoryi najmniejszych kwadratów. Najprostsze operacye miernictwa. Zdejmowanie mniejszych obszarów. Obrachowanie powierzchni. Dzielenie i komasacya gruntów. Geometryczne mierzenie wysokości. (Poziomowanie). Pomiary stolikiem mierniczym. Tryangulacya graficzna. Tachygrafometrya. Pomiary przyrządami kątomierniczymi. Zasady miernictwa górniczego. Rysowanie planów. Wypracowanie zadań sekcyami.

8. Geodezya kurs II.

Profesor: **Dominik Zbrożek.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu w obydwu półroczach; oprócz tego 20-dniowe pomiary od 1. do 20. lipca w celu wypracowania zadań).

Teorya najmniejszych kwadratów. Teorya dokładności w geodezyjném oznaczeniu punktu. Poziomowanie ścisłe. Różne metody

mierzenia wysokości. Wyrównanie sieci wysokości. Tachymetrya. Wytyczanie łuków Teorya instrumentów używanych w geodezyi wyższéj Tryangulacya. Obrachowanie sferyczne trójkątów. Wyrównanie sieci tryangulacyjnéj. Rzędne sferyczne. Geodezya sferoidalna. Linia geodezyjna. Odchylenie pionu. Kartografia.

9. Astronomia sferyczna.

Profesor: **Dominik Zbrożek.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obydwu półroczach i 2 godziny ćwiczeń w półroczu letniém).

Pozorna kula nieba i jéj obrót dzienny. Miara czasu. Paralaxa i refrakcya. Aberacya i paralaxa roczna. Średnie i pozorne miejsca gwiazd. Instrumenta astronomiczne. Wyznaczenie czasu. Wyznaczenie geograficznéj szerokości. Wyznaczenie azymutu. Wyznaczenie różnicy długości.

II. Nauki przyrodnicze.

10. Fizyka ogólna i techniczna kurs I.

Profesor: *Vacat.*

(Tygodniowo 5 godzin wykładu w obydwu półroczach).

Wstęp do fizyki: O ruchu, sile i energii.
Mechaniczne własności materyi.
Wiadomości z akustyki.
Nauka o promieniowaniu, z teoryą przyrządów optycznych.

11. Fizyka ogólna i techniczna kurs II.

Profesor: *Vacat.*

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obydwu półroczach).

Teorya ciepła.
Elektryczność i magnetyzm.

12. Encyklopedya chemii.

Profesor: **Dr. August Freund.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obydwu półroczach).

Najważniejsze wiadomości z chemii nieorganicznéj i organicznéj.

13. Chemia ogólna.

Profesor: **Dr. August Freund.**

(Tygodniowo 7 godzin wykładu w półroczu zimowém).

Chemia ogólna nieorganiczna.

Wstęp do chemii nowoczesnéj. Metaloidy i tychże związki. Metale i tychże związki.

(Tygodniowo 7 godzin wykładu w półroczu letniém).

Chemia ogólna organiczna.

Chemia związków tłuszczowych. Związki sinowe. Związki aromatyczne. Krótki rys fito- i zoochemii.

14. Chemia analityczna.

Profesor: **Dr. August Freund.**

(Tygodniowo 1 godzina wykładu i 12 godzin ćwiczeń w półroczu letniém).

Chemia analityczna jakościowa.

(Tygodniowo 1 godzina wykładu i 12 godzin ćwiczeń w obydwu półroczach).

Chemia analityczna ilościowa.

15. Chemia rolnicza.

Docent prywatny i honorowany: **Dr. Roman Wawnikiewicz.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w półroczu letniém).

Wytwarzanie materyi organicznéj w roślinach, jéj przemiany, pokarmy roślinne.

Powstawanie gleby, jéj własności fizyczne i chemiczne.

Nawozy, ich skład i działanie.

16. Mineralogia ogólna.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 1 godzina ćwiczeń w półroczu zimowém).

Nauka krystalografii, obejmująca także główne zasady obrachowania krystalograficznego. Własności fizykalne minerałów i metody dochodzenia tychże. Skład chemiczny minerałów. Systematyka mineralogiczna.

17. Mineralogia szczegółowa.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu i 2 godziny ćwiczeń w półroczu letniém).

Charakterystyka około 130 gatunków minerałów ważniejszych naukowo lub ze względów technicznych z podaniem ich znachodzenia się i użycia w ogóle, szczególniéj zaś w Galicyi i krajach sąsiednich. Ćwiczenia w oznaczeniu minerałów.

18. Petrografia.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu i 1 godzina ćwiczeń w półroczu zimowém).

Charakterystyka minerałów wchodzących w skład skał. Textury skał. Sposób oznaczenia petrograficznego. Charakterystyka około sześćdziesięciu gatunków skał, ważniejszych naukowo lub ze względów technicznych, z uwzględnieniem ich znachodzenia się i użycia.

19. Geologia.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 1 godzina ćwiczeń w półroczu letniém).

Kształt i ciepło ziemi. Czynniki teraźniejsze (wulkanizm, woda, organizmy) i ich działanie. Zastosowanie ich do wytłomaczenia powstania skał. Architektonika dostępnéj skorupy ziemi. Przegląd epok tworzenia się jéj, znamionujący poszczególne for-

macye co do ich cech paleontologicznych i petrograficznych, tudzież co do ich występowania geograficznego i zawierania w sobie kopalin technicznie ważnych. Przegląd stosunków geologicznych Galicyi i krajów ościennych.

20. Zoologia.

Docent honorowany: **Dr. Ignacy Petelenz.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu i 2 godziny ćwiczeń w obydwu półroczach).

Część ogólna: Pojęcie, podział i historya zoologii. Ogólna budowa zwierzęcia. Morfologia. (Komórka. Tkanki. Narzędzia wyższego rzędu. Porównawcza anatomia. Historya rozwoju).

Część szczegółowa: I. Przegląd systematyczny zwierząt z szczególném uwzględnieniem grup i gatunków w praktyce ważniejszych. II. Budowa ciała ludzkiego.

21. Botanika.

Docent honorowany: **Dr. Eustachy Wołoszczak.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu i 1 godzina ćwiczeń w obydwu półroczach).

I. Nauka o komórce. Anatomia i fizyologia roślin.

II. Morfologia i systematyka Skrytopłciowych (Kryptogamae), Nagoziarnowych (Gymnospermae), i Okrytoziarnowych (Angiospermae).

22. Encyklopedya leśnictwa.

Docent prywatny: **Henryk Strzelecki.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obydwu półroczach).

Systematyka i metodologia leśnictwa. Historyczny rozwój gospodarstwa lasowego i nauki leśnictwa.

Las w stanie natury: siedlisko lasu, — roślinność leśna, — zwierzęta las zamieszkujące. — Ważność lasu w gospodarstwie przyrody.

Las przedmiotem kultury ziemiańskiéj: użytkowanie, zachowanie, urządzenie i ocenienie, zawiadywanie lasu. Ważność lasu w gospodarstwie społeczném.

III. Nauki technologiczne.

23. Technologia mechaniczna kurs I.

Profesor: **Juliusz Jaxa Bykowski.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obydwu półroczach).

1. Część ogólna:

Technologia mechaniczna metali.

Rodzaje, wyrób i własność metali, a mianowicie:

Żelaza, miedzi, cynku, cyny, ołowiu, antymonu, glinu, złota, srébra, platyny, rtęci i aliażów.

Mechaniczne obrabianie metali.

Narzędzia ręczne i mechaniczne.

2. Część szczegółowa:

Wyrób szyn, blachy, drutu, rur, śrub i muter, gwoździ, igieł i szpilek i t. d.

Technologia mechaniczna drzewa.

Rodzaje i własności drewna. Obrabianie. Narzędzia ręczne i mechaniczne.

24. Technologia mechaniczna kurs II.

Profesor: **Juliusz Jaxa Bykowski.**

1. Część ogólna:

Technologia przędziwa.

Wyrób i własności przędziwa, a mianowicie:

Bawełny, lnu, konopi, juty, wełny i jedwabiu.

Przędzielnictwo i tkactwo, jako też narzędzia i maszyny przytém używane.

2. Część szczegółowa:

Tkaniny gładkie, czynowate, wzorzyste i aksamitne; tkaniny sukiennicze. Tkaniny oczkowe, gładkie i wzorzyste. Tkaniny gazowe.

Papiernictwo. Materyały, wyroby, maszyny.

Mielnictwo. Młyny zbożowe. Materyały, metody, maszyny.

25. Technologia chemiczna kurs I.

Profesor: **Bronisław Pawlewski.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu w obydwu półroczach).

Przemysł chemiczny ciał nieorganicznych: żelazo, cynk, ołów, miedź, cyna, siarka, sól kuchenna, boraks, saletra i sole potasowe; kwas siarkowy, azotowy i solny; soda, chlor, wapno bielące; sole amonowe, sinowe i chromowe; chloran potasowy, podsiarczyny; szkło rozpuszczalne; sole glinowe; ceramika; fabrykacya szkła; fabrykacya zapałek.

26. Technologia chemiczna kurs II.

Profesor: **Bronisław Pawlewski.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu w obydwu półroczach).

Przemysł chemiczny ciał organicznych: technologia cukru, alkoholu i piwa; krochmal, dekstryna i cukier gronowy; wyrób kleju i fabrykacya mydła.

27. Analiza chemiczno-techniczna.

Profesor: **Bronisław Pawlewski.**

(Tygodniowo 12 godzin ćwiczeń w obydwu półroczach).

Ćwiczenia praktyczne w pracowni chemiczno-technicznéj.

28. Analiza i produkcya chemiczno-techniczna.

Profesor: **Bronisław Pawlewski.**

(Tygodniowo 20 godzin ćwiczeń w obydwu półroczach).

Ćwiczenia praktyczne w pracowni chemiczno-technicznéj.

29. Fabrykacya nawozów sztucznych.

Docent prywatny: **Dr. Roman Wawnikiewicz.**

(Tygodniowo 1 godzina wykładu w półroczu letniém).

30. Chemia związków aromatycznych.

Docent prywatny: **Stefan Niementowski.**

Węglowodory aromatyczne.

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w półroczu zimowém).

Benzol i jego pochodne. Budowa benzolu. Izomerya w szeregu benzolu. Węglowodory homologiczne benzolu: Tolnol. Xylole, Meritylen i inne.

Syntezy węglowodorów aromatycznych i ich pochodnych z t. zw. ciał tłuszczowych.

Naftalin i jego pochodne. Antracen i fenantren. Chryzen. Pyren. Reten.

Pogląd na teorye związków aromatycznych.

Barwniki organiczne.

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w półroczu letniém).

Barwniki organiczne występujące w przyrodzie, ich otrzymywanie i zastosowanie w farbierstwie.

Sztuczne barwniki organiczne, a mianowicie:

Nitrozwiązki, azobarwniki i barwniki pochodzące od trójfenylemetanu.

Indygo i jego syntezy.

Indaminy, indofenole i safraniny.

Czerń anilinowa.

Barwniki z szeregu antracenu: alizaryna i jéj synteza.

Barwniki z szeregu chinoliny i akrydyny.

31. Towaroznawstwo techniczne.

Docent honorowany: **Dr. Mieczysław Dunin Wąsowicz.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 2 godziny ćwiczeń w półroczu letniém).

Technicznie ważne kleje, klejożywice, żywice, balsamy, soki roślinne i olejki lotne. Roślinne i zwierzęce tłuszcze i oleje tłuste. Towary kolonialne i inne technicznie ważne surowe płody roślinne i zwierzęce. Garbniki, farby i w farbierstwie używane przetwory. Surowe płody świata nieorganicznego i dla przemysłu ważne przetwory chemiczne.

Wszystko z drobnowidzowo-botanicznymi, względnie chemicznymi demonstracyami.

IV. Nauki inżynierskie i budownicze.

32. Teorya machin.

Profesor: **Jan Nepomucen Franke.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obydwu półroczach).

Teorya motorów wodnych, a mianowicie kół wodnych i turbin.

Wyliczenie i podział maszyn parowych. Kinematyka maszyn parowych.

Powtórzenie zasad termodynamiki; wyprowadzenie równań zasadniczych dla gazów trwałych i par nasyconych.

Teorya motorów gazowych ze szczególném uwzględnieniem motorów, najwięcéj używanych.

Teorya maszyn parowych jedno- i wielocylindrowych, polegająca na zasadach termodynamiki i na pomiarach indykatorowych i kalorymetrycznych.

Teorya kół zamachowych i regulatorów.

33. Encyklopedya mechaniki i nauki o machinach.

Profesor: **Jan Nepomucen Franke.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w półroczu zimowém i 4 godziny w półroczu letniém).

Zasady statyki i dynamiki, teorya sprężystości i wytrzymałości, tudzież hydrostatyki i hydrodynamiki na podstawie rachunku elementarnego. Nauka o motorach i machinach, osobliwie w przemyśle chemicznym stosowanych.

34. Encyklopedya machin.

Profesor: **Juliusz Jaxa Bykowski.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obydwu półroczach).

Części składowe machin.

Motory zwierzęce, wodne, wietrzne, parowe, kaloryczne i gazowe. Maszyny transportowe dla ciał stałych i płynnych. Tabory dróg żelaznych. Maszyny budowlane.

35. Budowa machin kurs I.

Profesor: **Bogdan Maryniak.**

(Tygodniowo 5 godzin wykładu i 10 godzin ćwiczeń z konstrukcyi machin w obydwu półroczach).

Wykład:

a) Śruby, nity, czopy, wały, sprzęgacze, osi, łożyska, koła zębate i pasowe, kręgi nieokrągłe, korby, trzony, tłoki i łączniki.

b) Wodzidła.

c) Transmisye linowe.

Ćwiczenia konstrukcyjne:

Obliczanie i konstrukcya wszystkich części machin podanych w wykładzie.

36. Budowa machin kurs II.

Profesor: **Bogdan Maryniak.**

(Tygodniowo 6 godzin wykładu i 10 godzin ćwiczeń z konstrukcyi machin w obydwu półroczach).

Wykład:

a) Motory zwierzęce: Machiny i przyrządy do dźwigania ciężarów, jako to: wielokluby, windy i żurawie.

b) Motory nieżywotne:

1. Obliczanie machin parowych na podstawie teoryi tychże, obliczenie i ustalenie rozmaitych systemów kotłów parowych. Budowa rozmaitych systemów machin parowych. Stawidła suwakowe, kruczkowe i wentylowe. Koła rozpędowe. Ramy i fundamentowanie machin parowych. Budowa pomp powietrznych, oziębialnych i zasilających.

2. Teorya i konstrukcya motorów hydraulicznych, jako to: kół wodnych i turbin.

c) Łotoki, śluzy i akwadukty.

Ćwiczenia konstrukcyjne:

Obliczenie i konstrukcya machin podanych w wykładzie.

37. Mechanika budownicza część I.

Profesor: **Maxymilian Thullie.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 4 godziny rysunków w półroczu zimowém).

Wiadomości wstępne ze statyki wykreślnéj. Główne własności wieloboku sznurowego i wieloboku sił. Składanie sił równoległych, wyznaczanie momentu statycznego. Belka prosta podparta w dwóch punktach. Siły poprzeczne i momenty zgięcia dla obciążenia stałego. Wytrzymałość na ciągnienie, ciśnienie i ścinanie. Obliczenie nitów. Wytrzymałość na zginanie, moment bezwładności, obliczenie przekroju belek żelaznych i drewnianych. Wytrzymałość na wyboczenia. Belki kratowe i wiązary dachowe. Teorya sklepień; sklepienia kolebkowe, krzyżowe i baniaste, linia ciśnienia. Równowaga stoków. Parcie ziemi, obliczone analitycznie i wykreślnie. Mury oporowe.

38. Mechanika budownicza część II.

Profesor: **Maxymilian Thullie.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 4 godziny rysunków w półroczu letniém).

Teorya mostów:

Określenie sił, działających na mosty. Podział mostów na systemy. Obciążenie mostów drogowych i kolejowych Siły poziome. Natężenia dopuszczalne. Belka jednoprzęsłowa zwykła. Działanie ciężarów skupionych i obciążenia ciągłego. Linie wpływowe. Wpływ poprzecznic. Wyznaczenie sił zewnętrznych belki ciągłéj analitycznie i wykreślnie. Belka kratowa równoległa. Belka kratowa wieloboczna, belka paraboliczna, Paulego i Szwedlera. Belka o kracie złożonéj. Ilość materyału. Belka Winklera, belka rozporowa prosta, belka z ciężarem pomocniczym. Wyznaczenie wykreślne ugięcia belki kratowéj.

39. Teorya mostów część I.

Profesor: **Maxymilian Thullie.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu i 3 godziny rysunków w półroczu zimowém).

Mosty łukowe bezprzegubowe, dwu- i trójprzegubowe. Wyznaczenie linii ciśnienia i parcia poziomego. Linie wpływowe,

wpływ zmiany ciepłoty. Obliczenie łuków pełnych i kratowych. Przyczołki i filary.

40. Teorya mostów część II.

Profesor: **Maxymilian Thullie.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w półroczu letnićm).

Obliczenie części składowych mostów drewnianych i blaszanych. Obliczenie jarzm i filarów kratowych. Teorya belki rozporowéj.

41. Budowa dróg i roboty wodne.

Profesor: **Józef Rychter.**

(Tygodniowo 7 godzin wykładu w obydwu półroczach; 10 godzin rysunków w zimowém, a 12 godzin rysunków w letnićm półroczu).

Budowa dróg.

Projektowanie komunikacyi, roboty ziemne. Praca zwierząt w pociągu. Spadki i łuki dróg. Trasowanie dróg. Różne rodzaje dróg. Utrzymanie dróg.

Roboty wodne:

Opady atmosferyczne. Pomiary wodne. Nauka o fundamentach. Bulwary. Budowa jazów. Obudowa potoków górskich, regulacya rzék, spławianie drzewa, żegluga rzeczna. Śluzy komorowe, kanały żeglugi. Ulepszenia rolne polegające na osuszaniu i nawodnianiu. Stawy rybne. Wodociągi i kanalizacya miast. Cysterny, studnie i wiercenia głębokie.

42. Encyklopedya nauk inżynierskich.

Profesor: **Józef Rychter.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu i 4 godziny rysunków w obydwu półroczach).

Ogólne zasady projektowania dróg i kolei. Roboty ziemne. Różne rodzaje dróg. Budowa toru. Mosty. Fundamenty. Studnie i wiercenia głębokie. Wodociągi i kanalizacya miast. Osuszanie i nawodnianie.

43. Budowa mostów kurs I.

Profesor: **Karol Skibiński.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu i 6 godzin rysunków w obydwu półroczach).

Wstęp i historyczny pogląd na rozwój budowy mostów. Roboty wstępne, wytyczenie i oznaczenie szerokości wolnego przepływu przy mostach.

Konstrukcye przyczołków, filarów i jarzm mostowych.

Mosty drewniane, belkowe, wisząco-zastrzałowe, rozporowo-zastrzałowe, łukowe i kratowe mosty.

Mosty kamienne: przepusty płytowe, sklepione przepusty i mosty. Wiadukty i akwadukty jedno- i wielopiątrowe.

Kosztorysowanie mostów drewnianych i kamiennych.

44. Budowa mostów kurs II. i budowa tunelów.

Profesor: **Karol Skibiński.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 10 godzin rysunków w obydwu półroczach).

Historyczny pogląd na rozwój mostów z żelaza i ze stali. Mosty o dźwigarach litych, blaszanych i kratowych. Mosty wiszące i łukowe. Jarzma mostowe z żelaza. Mosty ruchome ze szczególném uwzględnieniem mostów pływających. Kosztorysowanie mostów z żelaza i ze stali.

Budowa tunelów: Historyczny pogląd na rozwój w budowie. Roboty przygotowawcze i górnicze. Wytyczenie osi tunelu. Odbudowa i obudowa sztolni, chodników i szybów. Obudowa i wykończenie tunelów.

45. Budowa kolei żelaznych.

Profesor: **Karol Skibiński.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 6 godzin rysunków w obydwu półroczach).

Wstęp i historyczny rozwój kolei żelaznych.

Trasowanie generalne i szczegółowe.

Tramwaye: Założenie, budowa i środki przewozowe.
Koleje w kopalniach i koleje pomocnicze.
Budowy ziemne i torowe w całym zakresie kolei żelaznych.
Utrzymanie kolei.

46. Budownictwo lądowe kurs I.

Profesor: **Gustaw Bisanz.**

(Tygodniowo 7 godzin wykładu i 12 godzin rysunków w obydwu półroczach).

I. Materyały budowlane: Naturalne i sztuczne kamienie budowlane. Zaprawy. Drzewa budulcowe. Metale i inne materyały budowlane.

II. Konstrukcye budownicze: Wiązania z kamienia, drzewa i żelaza. Mury, ściany i podpory żelazne. Fundamenty. Sklepienia. Stropy drewniane, żelazne i mieszane. Kotwy. Posadzki i podłogi. Dachy. Pokrycie dachów. Gzymsy. Wyprawy. Buksztele i rusztowania. Schody. Drzwi i okna. Wychodki, kanały i zbiorniki. Ogrzewanie lokalne i centralne. Kuchnie. Wentylacye.

III. Ekonomia budownicza: Przedmiar i kosztorys. Cennik i analiza cen robót budowlanych. Warunki ogólne i szczegółowe dla wykonania tych robót. Kierownictwo budowy.

47. Encyklopedya Budownictwa lądowego.

Profesor: **Gustaw Bisanz.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu i 6 godzin rysunków w obydwu półroczach).

48. Budownictwo lądowe kurs II.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu i 20 godzin rysunków w obydwu półroczach).

a) Rozwój architektury na podstawie historycznéj od czasów greckich i rzymskich do najnowszych na podstawie budowli hieratycznych.

b) Architektura prywatna; założenia i urządzenia dzisiejszych domów mieszkalnych.

c) Rysunki i kompozycye w myśl wskazanych powyżéj wykładów.

d) Zdjęcia zabytków starożytnych.

49. Historya architektury.

Docent prywatny: **Michał Kowalczuk.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w obydwu półroczach.)

Historyczny rozwój architektury od najdawniejszych do najnowszych czasów.

I. Staroczesność i okres starochrześciański:

a) Architektura Egiptu, Chaldei, Asyryi, Fenicyi, Persyi i Azyi Mniejszéj. Indyjska architektura jako epizod.

b) Architektura klasyczna (Grecya, Etrurya i Rzym). Rozwój budowy świątyń i budynków, przeznaczonych dla publicznych celów w Grecyi. Ważniejsze pomniki architektury greckiéj w historycznym przeglądzie. Etruskie budownictwo jako podstawa rzymskiego; wpływ sztuki greckiéj na rzymską. Systemy konstrukcyjne rzymskiéj architektury. Pomniki w historycznym przeglądzie.

c) Architektura okresu starochrześciańskiego. Założenie podłużne (bazylikowe) i centralne w państwie zachodnio - rzymskiém. Architektura bizantyńska.

d) Mahometańska architektura jako epizod.

II. Wieki średnie i nowoczesne *):

a) Architektura średnich wieków (okres romański i gotycki) od 10. do 16. stulecia. Formy najgłówniejszych części budowlanych. Przegląd najgłówniejszych pomników średniowiecznéj architektury.

b) Odrodzenie sztuki (Renaissance) z szczególném uwzględnieniem Włoch. Założenie kościelne bazylikowe, centralne i ko-

---

*) Część I. i II. będą naprzemian wykładane. W roku naukowym 1888/9 wykładaną będzie część II., t. j. historya architektury wieków średnich i nowoczesnych.

pulaste. Budownictwo świeckie okresu renesansowego. Ważniejsze pomniki w historycznym przeglądzie.

c) Architektura późnego renesansu, barokowa, drugiéj połowy 18. i początków 19. wieku Architektura tegoczesna z szczególném uwzględnieniem Austryi.

50. Estetyka i teorya kompozycyi architektoniczném.

Docent prywatny: **Kazimirz Kleczkowski.**

(Tygodniowo 2 godziny w obydwu półroczach).

Konieczność badania architektonicznego dzieła drogą analizy. Estetyczne znaczenie linii pozioméj, pionowéj i krzywéj. Proporcya i skala estetyczna. Granice wyrazu architektury i innych gałęzi sztuki. Zasady ogólne kształtowania architektonicznego dzieła. Rozwój historyczny architektury. Grobowiec. Budowle obrzędów religijnych. Siedziba ludzka. Zamek. Pałac. Wila. Budowle użytku publicznego. Łączenie organów architektonicznych. Zakończenie architektonicznego dzieła w kierunku poziomym i pionowym. Praktyczne zastosowanie estetyki w kompozycyi architektoniczném.

51. Nauka form architektonicznych.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu i 6 godzin ćwiczeń w obydwu półroczach).

Pojęcie utworu architektonicznego, wpływ materyi na formę, piękność, styl i harmonia utworu architektonicznego.

Typy ornamentyki egipskiéj i asyryjskiéj. Style greckie i rzymskie. Sztuka starochrześciańska i bizantyńska. Style mahometańskie. Formy sztuki romańskiéj i gotyckiéj. Style odrodzenia się sztuki w czasach nowszych.

W myśl tych wykładów rysunki i projekta samodzielne.

52. Architektura kolei żelaznych.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu i 4 godziny rysunków w półroczu letniém).

Przeznaczenie i znaczenie stacyj kolejowych.

Sposób założenia stacyj i podział na kategorye.

Budynki stacyjne.

53. Kompozycye architektoniczne.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 24 godzin rysunków w obydwu półroczach).

Wypracowania z zakresu architektury kościelnéj i prywatnéj. Zdjęcia zabytków starodawnych.

54. Rysunki wolnoręczne kurs I.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 4 godziny w obydwu półroczach).

55. Rysunki wolnoręczne kurs II.

Profesor: **Leonard Marconi.**

Na Wydziale Inżynieryi i Budowy machin.

(Tygodniowo po 4 godziny w obydwu półroczach).

Na Wydziale Budownictwa.

(Tygodniowo 6 godzin w obydwu półroczach).

56. Rysunki ornamentalne kurs I.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 4 godziny w obydwu półroczach).

57. Rysunki ornamentalne kurs II.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 4 godziny w obydwu półroczach).

58. Modelowanie kurs I.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 2 godziny ćwiczeń w zimowém, i 4 godziny w letniém półroczu).

59. Modelowanie kurs II.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 2 godziny ćwiczeń w zimowém, i 4 godziny w letniém półroczu).

V. Nauki społeczne i ogólnie kształcące.

60. Ekonomia polityczna.

Docent honorowany: Posada nieobsadzona.
(Tygodniowo 4 godziny w obydwu półroczach).

61. Prawo handlowe i wekslowe.

Docent honorowany: Posada nieobsadzona.
(Tygodniowo 2 godziny w obydwu półroczach).

62. Ustawy budownicze i kolejowe.

Profesor: **Gustaw Bisanz.**
(Tygodniowo 2 godziny wykładu w półroczu zimowém).

I. Ustawy budownicze: Administracya państwowa. Władze budownicze. Upoważnieni technicy. Przemysł budowniczy. Policya budownicza i przepisy budownicze.

II. Ustawy drogowe: Przepisy tyczące się ponoszenia kosztów budowy i utrzymania dróg publicznych. Przepisy o konstrukcyi dróg publicznych. Władze kompetentne w sprawach drogowych. Policya drogowa.

III. Ustawy wodne: Prawo własności i użytkowania wód. Postanowienia tyczące się odprowadzenia wód i przyczynienia się właścicieli prywatnych do kosztów robót wodnych. Spółki wodne. Władze kompetentne w sprawach wodnych. Postanowienia ustawy przemysłowéj co do urządzenia zakładów przemysłowych poruszanych siłą wody. Policya wodna.

IV. Ustawy kolejowe: Wpływ administracyi państwowéj na sprawy kolejowe. Koncesye kolejowe. Przepisy o budowie dróg żelaznych.

63. Buchalterya.

Docent honorowany: **Dr. Maryan Lewakowski.**
(Tygodniowo 2 godziny wykładu w obydwu półroczach).

Pojęcia wstępne: Gospodarstwo i przedsiębiorstwo. Majątek, kapitał, produkcya. Spółki handlowe, przemysłowe i fabryczne; komandytowe i akcyjne.

Pieniądze, monety i waluty, papiéry wartościowe, kupony, weksle, eskont, weksle zagraniczne (dewizy) i tychże obliczenie.

Główne zasady z ustawy wekslowéj.

Rachunkowość kupiecka i przemysłowa. Wymogi ustawy handlowéj co do prowadzenia ksiąg handlowych, oraz co do mocy dowodowéj tychże Styl kupiecki i korespondencya handlowa. Przedstawienie stanu i zmian majątku.

Zasady rachunkowości pojedyńczéj, księgi i zamknięcie tychże. Praktyczne przeprowadzenie przykładu podług rachunkowości pojedyńczéj.

Zasady rachunkowości podwójnéj. Księgi i zamknięcie tychże, bilansowanie i kontrola.

Rachunki bieżące (Conto-corrent). Obliczenie odsetek podług metody drabinkowéj, włoskiéj i francuskiéj, Obliczenie odsetek składanych, zamknięcie w powietrzu.

Praktyczne przeprowadzenie przykładu z rachunkowości podwójnéj.

64. Geografia.

Docent prywatny: **Dr. Izydor Szaraniewicz.**

(Tygodniowo 1 godzina wykładu w obydwu półroczach).

Geografia powszechna.

65. Język niemiecki.

Lektor: **Dr. Albert Zipper.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obydwu półroczach).

1. Wybitniejsze zjawiska (autorowie i dzieła) nowoczesnéj literatury niemieckiéj.
2. Ćwiczenia praktyczne.

66. Język francuski.

Nauczyciel: **Jan Amborski.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obydwu półroczach)

Kurs niższy: Wykład metodyczny teoryi z odpowiednymi ćwiczeniami.

67. Język angielski.

Nauczyciel: **Józef Kropiwnicki.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w obydwu półroczach).

Zasady wymowy angielskiéj z odpowiednymi ćwiczeniami.

PLAN NAUK NA ROK 1888.-89.

A. Wydział Inżynieryi.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1	6	3	—	6	3	—
	Geometrya wykreślna	4	6	—	12	6	—	12
	Fizyka ogólna i techniczna I. . .	10	5	—	—	5	—	—
	Rysunki wolnoręczne I.	54	—	—	4	—	—	4
	*Geometrya syntetyczna	5	5	—	—	5	—	—
II.	Matematyka II.	2	5	2	—	5	2	—
	Mechanika	6	7	—	—	7	—	—
	Geodezya I.	7	4	3	4	4	8	4
	Fizyka ogólna i techniczna II. . .	11	3	—	—	3	—	—
	Rysunki wolnoręczne II.	55	—	—	4	—	—	4
III.	Geodezya II.	8	4	—	—	4	—	—
	Praktyczne ćwiczenia z geodezyi od 1. do 20. lipca.							
	Encyklopedya chemii	12	3	—	—	3	—	—
	Mechanika budownicza część I. . .	37	4	—	4	—	—	—
	Mechanika budownicza część II. .	38	—	—	—	4	—	4
	Budownictwo lądowe I.	46	7	—	12	7	—	12
	*Zasady teoryi funkcyi eliptycznych	3	2	—	—	2	—	—

*

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
IV.	Encyklopedya machin	34.	3	—	—	3	—	—
	Budowa dróg i roboty wodne . .	41.	7	—	10	7	—	12
	Budowa mostów I.	43.	2	—	6	2	—	6
	Ustawy budownicze i kolejowe .	62.	2	—	—	—	—	—
	Buchalterya	63.	2	—	—	2	—	—
	Astronomia sferyczna	9.	3	—	—	3	—	—
	Petrografia	18.	2	1	—	—	—	—
	Geologia	19.	—	—	—	4	1	—
	*Teorya mostów część I. . .	39.	2	—	3	—	—	—
	*Teorya mostów część II. . .	40.	—	—	—	2	—	—
V.	Budowa mostów II. i tunelów . .	44.	4	—	10	4	—	10
	Budowa kolei żelaznych . . .	45.	4	—	6	4	—	6
	Architektura kolei żelaznych . .	52.	—	—	—	2	—	4
	*Technologia mechaniczna I. .	23.	3	—	—	3	—	—
	*Chemia rolnicza	15.	-	—	—	3	—	—

Uwaga 1. W. znaczy wykład, Ć. znaczy ćwiczenia, R. znaczy rysunki.
„ 2. Znakiem * oznaczone przedmioty są polecone.

B. Wydział Budownictwa.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1.	6	3	—	6	3	—
	Geometrya wykreślna	4.	6	—	12	6	—	12
	Fizyka ogólna i techniczna I. . .	10.	5	—	—	5	—	—
	Rysunki wolnoręczne I.	54.	—	—	4	—	—	4
	*Geometrya syntetyczna	5.	5	—	—	5	—	—
II.	Mechanika	6.	7	—	—	7	—	—
	Geodezya I.	7.	4	3	4	4	8	4
	Fizyka ogólna i techniczna II. .	11.	3	—	—	3	—	—
	Nauka form architektonicznych .	51.	2	—	6	2	—	6
	Rysunki wolnoręczne II.	55.	—	—	6	—	—	6
III.	Encyklopedya chemii	12.	3	—	—	3	—	—
	Petrografia	18.	2	1	—	—	—	—
	Mechanika budownicza część I. .	37.	4	—	4	—	—	—
	Budownictwo lądowe I.	46.	7	—	12	7	—	12
	Rysunki ornamentalne I.	56.	—	—	4	—	—	4
	Modelowanie I.	58.	—	2	—	—	4	—
	*Estetyka i teorya kompozycyi architektonicznéj	50.	2	—	—	2	—	—
IV.	Encyklopedya machin	34.	3	—	—	3	—	—
	Budownictwo lądowe II.	48.	3	—	20	3	—	20
	Ustawy budownicze i kolejowe .	62.	2	—	—	—	—	—
	Historya architektury	49.	2	—	—	2	—	—
	Rysunki ornamentalne II. . . .	57.	—	—	4	—	—	4
	Modelowanie II.	59.	—	2	—	—	4	—
	*Buchalterya	63.	2	—	—	2	—	—
V.	Encyklopedya nauk inżynierskich .	42.	3	—	*4	3	—	*4
	Kompozycye architektoniczne . .	53.	—	—	24	—	—	24
	*Architektura kolei żelaznych . .	52.	—	—	—	2	—	4
	*Technologia mechaniczna I. . .	23.	3	—	—	3	—	—

C. Wydział Budowy machin.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1.	6	3	—	6	3	—
	Geometrya wykreślna	4.	6	—	12	6	—	12
	Fizyka ogólna i techniczna I. . .	10.	5	—	—	5	—	—
	Rysunki wolnoręczne I.	54.	—	—	4	—	—	4
	*Geometrya syntetyczna	5.	5	—	—	5	—	—
II.	Matematyka II.	2.	5	2	—	5	2	—
	Mechanika	6.	7	—	—	7	—	—
	Geodezya I.	7.	4	3	4	4	8	4
	Fizyka ogólna i techniczna II. .	11.	3	—	—	3	—	—
	Rysunki wolnoręczne II.	55.	—	—	4	—	—	4
III.	Encyklopedya chemii	12.	3	—	—	3	—	—
	Technologia mechaniczna I. . . .	23.	3	—	—	3	—	—
	Teorya machin	32.	3	—	—	3	—	—
	Budowa machin I.	35.	5	—	10	5	—	10
	Encyklopedya budownictwa lądowego	47.	3	—	6	3	—	6
	*Mechanika budownicza część I. i II.	37. 38.	4	—	4	4	—	4
	*Zasady teoryi funkcyi eliptycznych	3.	2	—	—	2	—	—
IV.	Technologia mechaniczna II. . .	24.	3	—	—	3	—	—
	Budowa machin II.	36.	6	—	10	6	—	10
	Encyklopedya nauk inżynierskich .	42.	3	—	*4	3	—	*4
	Buchalterya	63.	2	—	—	2	—	—

Ad C. Kurs przygotowawczy dla kandydatów zawodu górniczego.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1.	6	3	—	6	3	—
	Geometrya wykreślna	4.	6	—	12	6	—	12
	Fizyka ogólna i techniczna I. . .	10.	5	—	—	5	—	—
	Chemia ogólna nieorganiczna . .	13.	7	—	—	—	—	—
	Rysunki wolnoręczne	—	—	—	—	—	—	4
II.	Matematyka II.	2.	5	2	—	5	2	—
	Mechanika	6.	7	—	—	7	—	—
	Geodezya I.	7.	4	3	4	4	8	4
	Fizyka ogólna i techniczna II.	11.	3	—	—	3	—	—
	Mineralogia	16. 17.	4	1	—	3	2	—

D. Wydział Chemii technicznéj.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1.	6	3	—	6	3	—
	Fizyka ogólna i techniczna I. . .	10.	5	—	—	5	—	—
	Chemia ogólna nieorganiczna . .	13.	7	—	—	—	—	—
	Chemia ogólna organiczna . . .	13.	—	—	—	7	—	—
	Chemia analityczna jakościowa .	14.	—	—	—	1	12	—
	*Zoologia	20.	2	2	—	2	2	—
II.	Fizyka ogólna i techniczna II.	11.	3	—	—	3	—	—
	Chemia analityczna ilościowa . .	14.	1	12	—	1	12	—
	Mineralogia ogólna	16.	4	1	—	—	—	—
	Mineralogia szczegółowa . . .	17.	—	—	—	3	2	—
	Encyklopedya mechaniki i nauki o machinach	33.	3	—	—	4	—	—
	*Botanika	21.	2	1	—	2	1	—
III.	Technologia chemiczna I. . . .	25.	3	—	—	4	—	—
	Analiza chemiczno-techniczna . .	27.	—	12	—	—	12	—
	Encyklopedya budownictwa lądowego	47.	3	—	—	3	—	—
	*Rysunki z encyklopedyi budownictwa lądowego	47.	—	—	6	—	—	6
	*Buchalterya	63.	2	—	—	2	—	—

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
IV.	Chemia rolnicza	15.	—	—	—	3	—	—
	Technologia chemiczna II. . . .	26.	4	—	—	4	—	—
	Towaroznawstwo techniczne . . .	31.	—	—	—	4	2	—
	Analiza i produkcya chemiczno-techniczna	28.	—	20	—	—	20	—
	Petrografia	18.	2	1	—	—	—	—
	*Geologia	19.	—	—	—	4	1	—
	*Fabrykacya nawozów sztucznych	29.	—	—	—	1	-	—

Uwaga. W I. półroczu III. r. słuchacz może pracować w laboratoryum Chemii ogólnéj, lub też może przejść do laboratoryum Technologii chemicznéj; ewentualnie zaś (z powodu niedostatecznych postępów w jedném z poprzednich półroczy) musi pracować w laboratoryum Chemii ogólnéj; w II. półroczu III. roku, tudzież w I. i II. półroku IV. r. słuchacz pracuje w laboratoryum Technologii chemicznéj.

Ad D. Kurs przygotowawczy dla kandydatów zawodu hutniczego.

(I rok.)

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1.	6	3	—	6	3	—
	Fizyka ogólna i techniczna I. . .	10.	5	—	—	5	—	—
	Geometrya wykreślna	4.	6	—	12	6	—	6
	Chemia ogólna nieorganiczna . .	13.	7	—	—	—	—	—
	Chemia analityczna jakościowa .	14.	—	—	—	1	12	—

ETAT OSOBOWY

C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNÉJ.

Rektor.

Dominik Zbrożek, p. z. profesor Geodezyi, prezes c. k. komisyi examinacyjnéj dla II. examinu rządowego na Wydziale Inżynieryi. (Główny gmach c. k. Szkoły Politechnicznéj).

Prorektor.

Julian Niedźwiedzki, p. z. profesor Mineralogii i Geologii, docent prywatny tychże przedmiotów w c. k. Uniwersytecie, korespondent c. k. Akademii Umiejętności w Krakowie, członek c. k. komisyi examinacyjnéj dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich. (Ulica Kleina l. 3).

Dziekan Wydziału Inżynieryi.

Karol Skibiński, Inżynier, p. z. profesor Nauk inżynierskich. (Ulica Zimorowicza l. 14).

Dziekan Wydziału Budownictwa.

Gustaw Bisanz, p. z. profesor Budownictwa lądowego.

Dziekan Wydziału Budowy machin.

Placyd Dziwiński, doktor filozofii, p. n. profesor Matematyki. (Ulica Akademicka l. 17).

Dziekan Wydziału Chemii technicznéj.

Bronisław Pawlewski, p. z. profesor Technologii chemicznéj. (Gmach laboratoryum chemicznego).

Kolegium Profesorów.

Jan Nep. Franke, p. z. profesor Mechaniki, członek czynny c. k. Akademii Umiejętności w Krakowie, członek c. k. komisyi examinacyjnéj dla kandydatów na nauczycieli w szkołach średnich, prezes c. k. komisyi examinacyjnéj dla II. examinu rządowego na Wydziale Budowy machin. (Ulica Mickiewieza l. 22).

Julian z Lwigrodu Zachariewicz, Architekt, p. z. profesor Architektury, kawaler orderu korony żelaznéj III. klasy, prezes c. k. komisyi examinacyjnéj dla II. examinu rządowego na Wydziale Budownictwa, konserwator zabytków sztuki. (Ulica Technicka l. 1).

Dominik Zbrożek, jak wyżéj.

Władysław Zajączkowski, doktor filozofii, p. z. profesor Matematyki, korespondent c. k. Akademii Umiejętności w Krakowie, członek c. k. Rady szkolnéj krajowéj, członek c. k. komisyi examinacyjnéj dla kandydatów na nauczycieli w szkołach średnich. (Ulica Syxtuska l. 50).

August Freund, doktor filozofii, p. z. profesor Chemii ogólnéj, prezes c. k. komisyi examinacyjnéj dla II. examinu rządowego na Wydziale Chemii technicznéj, członek c. k. komisyi examinacyjnéj dla kandydatów na nauczycieli w szkołach średnich. (Gmach laboratoryum chemicznego).

Julian Niedźwiedzki, jak wyżéj.

Bogdan Maryniak, p. z. profesor Budowy machin. (Ulica Kościelna l. 5),

Józef Rychter, Inżynier, p. z. profesor Budowy dróg i robót wodnych (Ulica św. Mikołaja l. 2. A.).

Juliusz Jaxa Bykowski, p. z. profesor Technologii mechanicznéj. (Ulica Technicka l. 6).

Gustaw Bisanz, jak wyżéj.

Karol Skibiński, jak wyżéj.

Bronisław Pawlewski, jak wyżéj.

Leonard Marconi, p. n. profesor Rysunków ornamentalnych i modelowania. (Ulica Sadownicka l. 1).

Placyd Dziwiński, jak wyżéj.

Mieczysław Łazarski, doktor filozofii, p. n. profesor Geometryi wykreślnéj. (Ulica Kleina l. 4).

Maxymilan Thullie, Inżynier, p. n. profesor Mechaniki budowniczéj i Teoryi mostów. (Ulica św. Mikołaja l. 2).

Roman Wawnikiewicz, doktor filozofii, profesor chemii w Wyższéj szkole rolniczéj w Dublanach, docent prywatny technologii chemicznéj i honorowany chemii rolniczéj. (Dublany).

Henryk Strzelecki, dyrektor krajowéj szkoły Gospodarstwa lasowego, członek c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego, wiceprezes Towarzystwa wzajemnéj pomocy oficyalistów prywatnych, docent prywatny dla wykładów Encyklopedyi leśnictwa. (Ulica św. Mikołaja l. 7).

Docenci honorowani.

Roman Wawnikiewicz, j. w. dla wykładów Chemii rolniczéj.

Mieczysław Dunin Wąsowicz, doktor filozofii, docent prywatny c. k. Uniwersytetu, dla wykładów Towaroznawstwa. (Ulica Zielona l. 15).

Ignacy Petelenz, doktor filozofii, profesor c. k. gimnazyum Franciszka Józefa, dla wykładów Zoologii. (Chorążczyzna l. 16).

Eustachy Wołoszczak, doktor filozofii i doktor praw, dla wykładów Botaniki. (Ulica Polna l. 8).

Maryan Lewakowski, doktor praw, urzędnik filii c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu, docent buchalteryi. (Ulica Karola Ludwika l. 33).

Docenci prywatni.

Izydor Szaraniewicz, doktor filozofii, p z. profesor w c. k. Uniwersytecie, członek czynny c. k. Akademii Umiejętności w Kra-

kowie, członek komisyi examinacyjnéj dla kandydatów na nauczycieli w szkołach średnich, docent prywatny Historyi odkryć i wynalazków, tudzież Geografii handlowéj. (Ulica Ruska l. 3).

Roman Wawnikiewicz, j. w., docent prywatny Technologii chemicznéj.

Gustaw Krammer, docent prywatny geometryi syntetycznéj. (Ulica Bema l. 4).

Henryk Strzelecki, j. w., docent prywatny dla wykładów Encyklopedyi leśnictwa.

Michał Kowalczuk, koncesyonowany budowniczy, docent prywatny dla wykładów Historyi architektury. (Ulica Czarneckiego l. 26).

Kazimirz Kleczkowski, docent prywatny dla wykładów Estetyki i teoryi kompozycyi architektonicznéj.

Stefan Niementowski, docent prywatny dla wykładów Chemii związków aromatycznych.

Nauczyciele języków.

Jan Amborski, nauczyciel języka francuskiego (Ulica Łyczakowska l. 21).

Józef Kropiwnicki, nauczyciel języka angielskiego. (Ulica Łyczakowska l. 7).

Albert Zipper, doktor filozofii, nauczyciel w c. k. gimnazyum Franciszka Józefa, lektor języka i literatury niemieckiéj. (Ulica Czarneckiego l. 26).

Asystenci.

Przy katedrze Fizyki: **Stanisław Ziobrowski.**
„ „ Mineralogii: **Stanisław Świeżawski.**
„ „ Chemii ogólnéj: **Bronisław Rożański.**
„ „ Technologii chemicznéj: Vacat.
„ „ Mechaniki: Vacat.
„ „ Technologii mechanicznéj: **Władysław Niemeksza.**
„ „ Budowy machin: **Julian Krynicki.**
„ „ Geometryi wykreślnéj: **Jan Kudelski.**

Przy katedrze Rysunków i modelowania: **Jakub Korajski.**
„ „ Geodezyi: **Kazimirz Skrowaczewski.**
„ „ Budowy dróg i robót wodnych: **Wiktor Budzyński.**
„ „ Nauk inżynierskich: **Józef Opolski.**
„ „ Architektury: **Michał Kowalczuk.**
„ . Budownictwa lądowego: **Adam Topolnicki.**

Kancelarya c. k. Szkoły Politechnicznéj.

Rektor: **Dominik Zbrożek**, j. w.

Sekretarz: **Tomasz Sternal**, członek komisyi filologicznéj c. k. Akademii umiejętności w Krakowie. (Główny gmach c. k. Szkoły Politechnicznéj).

Dyetaryusz: 1.

Biblioteka c. k. Szkoły Politechnicznéj.

Kierownik: **Jan Franke**, j. w.

Skryptor: **Antoni Jakubowski.**

Służba c. k. Szkoły Politechnicznéj.

1 sługa kancelaryjny.

1 odźwierny.

1 laborant gabinetu fizyki, a zarazem nadzorca przewodów gazowych i wodnych.

1 sługa biblioteczny.

2 laborantów w laboratoryach chemicznych.

1 sługa gabinetu mineralogii i geologii, a zarazem p. o. laboranta w muzeum téj katedry.

4 sług szkolnych.

3 sług tymczasowych.

3 stróży.

2 pomocników stróża na czas pory zimowéj.
